

SVENSK FISKERITIDSKRIFT

Dr. TH. THORSTEN EKMAN

34: E ÅRG.

1925

HÄFT. 6.

ALMQVIST & WIKSELLS BOKTRYCKERI-A.-B.
UPPSALA

Fiskare!

Fiskenät, bödda och obödda, **notslingor**, ävensom **ryssjor** och **mjärdar** köpas bäst och billigast från vår gamla, välkända fabrik. Första pris vid alla besökta utställningar, däribland guldmedaljer i London, Göteborg, Malmö, Stockholm och Bergen. Priskurant gratis och franko.

SVENSKA FISKREDSKAPSAKTIEBOLAGET - STOCKHOLM

STRÖMMINGSBURKAR

blanka och dekorerade
för alla inläggningar

Tillverkas av: **Nordiska Bleckemballagefabriken** Infordra offert
GEFLE • Telefon 35 09

FÖR FISKET erhålles prima *Notslingor* för Älfisket, *Nät* och *Nätslingor* till Sill, Strömning, Skarpsill (vassbuk), Spättor, Torsk, Lax samt insjöfisk. Lager av *Krok*, *Kevar*, *Fiskgarner* och *Svart Mattvarp*. Prima nyttillverkade *Amerikanska Gummistöklar* för Jakt och Fiske. **S. O. Jonassons Nätaffär, Raus.** Telefon Råå 75.

l:ma malen Björkbark

billigt till salu hos

Garvämnes A.-B. Weibull, Landskrona

"Svensk Fiskeritidskrifts annonser läsas!"

Fiskenät, Ryssjor, Mjärdar, Nötslingor och all övrig fiskredskap billigast från
Albert Engströms Fiskredskapsfabrik
Telefon 772 **FALUN** Illustr. prisk. sändes gratis o. franko

Framhåll för fiskeintresserade fördelarna
av inträde uti

SVENSKA FISKAREFÖRBUNDET

Spetsstjärtade Långebarnet
Lumpenus lampretiformis WALBAUM
Fr. Skandlaxens fiskar av F. A. Smit

Tidningstryck hos ALMQVIST & WIKSELLS Boktryckeri, A.-B., Uppsala.

Årskild från Gjölsåkeren & Elfsjöarna, Skövde.

Svensk Fiskeri-Tidskrift

UTGIVARE D:R TH. THORSTEN EKMAN.

FISKERIINTENDENT.

34:e årg.

1925

Häft. 6

SPETSSTJÄRTADE LÅNGBARNET.

Lumpenus lampretiformis WALBAUM.

(Med färgplansch.)

Spetsstjärtade långebarnet tillhör familjen *Blenniidae* bland benfiskarna, vilken familj utmärkes därav, att hithörande former, som ofta äro ganska långsträckta, ha en enda lång ryggen med mer eller mindre väl utvecklade taggstrålar, tydligt stjärtfena, lång analfena samt små bukfenor sittande under eller framför bröstfenorna. Huden är i allmänhet mycket slemmig och saknar ofta fjäll eller har endast helt små sådana. Blenniiderna, liksom en hel del närstående familjer, sakna simblåsa.

Långebarnsläktet omfattar flera arter, varav dock endast två, nämligen spetsstjärtade långebarnet och trubbstjärtade långebarnet, förekomma vid våra kuster. Båda likna varandra mycket men skiljas lätt därpå, att, som namnet anger, den ena arten har spetsig den andra en mera avrundad stjärtfena. Sitt egendomliga namn ha väl dessa fiskar fått därav, att de vid flyktigt påseende likna små långor.

Spetsstjärtade långebarnets kroppsform är liksom flera av sina släktingars långsträckt, nästan ålliknande. Huvudet är något tillplattat med trubbig nos. Den ganska lilla munnen har tjocka läppar och är beväpnad med endast små och relativt få spetsiga tänder. Färgen är på översidan brunaktig med strödda mörkare fläckar av oregelbunden form, på buksidan vitaktig. Spetsstjärtade långebarnet kan uppnå en längd av

omkring 40 cm., men de flesta exemplar, som fångas, äro dock endast 20 eller 30 cm. långa.

Liksom sin nära släkting, trubbstjärtade längebarnet, är spetsstjärtade längebarnet en utpräglad nordisk fisk. Båda arterna förekomma sålunda talrikt i Norra Ishavet och i Nordatlanten. Vid vår västkust påträffas också bägge arterna, här är emellertid spetsstjärtade längebarnet ganska sällsynt och erhålles endast då och då i enstaka exemplar. I Östersjön förekommer trubbstjärtade längebarnet ej alls, däremot är spetsstjärtade längebarnet märkvärdigt nog, som nyare undersökningar visat, mycket talrikt där, åtminstone upp till Norra Kvarken. Egendomligt är också, att denna fisk i Östersjön tyckes föra ett annat levnadssätt än i Norra Ishavet och Atlanten. Inom de sistnämnda områdena anträffas nämligen spetsstjärtade längebarnet huvudsakligen på ganska grunt vatten och tyckes där mest uppehålla sig i tångregionen vid stränderna, under det att man i Östersjön så gott som aldrig finner den annat än på ganska djupt vatten.

Spetsstjärtade längebarnets stora sällsynthet vid vår västkust i jämförelse med dess talrika förekomst i Östersjön har gjort att många forskare ansett att längebarnen i Östersjön utgöra en särskild stam, som skulle härstamma från den tid, då Östersjön stod i direkt förbindelse med Norra Ishavet. Om denna åsikt är den riktiga är dock ännu mycket osäkert. Att spetsstjärtade längebarnet i Östersjön i allmänhet lever på så mycket djupare vatten än i Norra Ishavet och Atlanten torde emellertid kunna förklaras därmed, att den för att trivas behöver större salthalt än de övre vattenlagren i Östersjön erbjuda. Utom spetsstjärtade längebarnet finnes det för övrigt åtskilliga andra djurarter, som i haven norr och väster om vår halvö förekomma på helt grunt vatten men i Östersjön endast påträffas på djupet, och i de flesta fall torde orsaken till dessa egendomliga utbredningsförhållanden bero på den ringa salthalten i Östersjöns övre vattenlager.

Spetsstjärtade längebarnet håller huvudsakligen till vid botten, där det rotar efter de smådjur av skilda slag, som utgöra dess föda.

Leken infaller under den kallare delen av året. Rommen fästes vid botten. Det nykläckta ynglet för däremot ett kringsvävande liv.

Någon direkt nytta för människan har ej längebarnet. På grund av sin smärta kroppsform, som tillåter det att krypa genom även mycket finmaskiga nät, och sitt undångömda liv erhålles det också endast sällan i fiskarens redskap. Åtminstone i Östersjön saknar emellertid denna lilla fisk dock icke en viss indirekt betydelse för fisket.

Som nyare, huvudsakligen från svensk sida bedrivna, undersökningar visat, finnes nämligen på djupare vatten flerstädes i Östersjön ett rikt bestånd av torsk, som är väl värt att taga vara på, och har det visat sig, att denna djupvattensorsk till stor del är hänvisad att livnära sig just av spetsstjärtade längebarnet. Som torsken vidare än den enda matnyttiga fisk, som i större kvantiteter förekommer på djupare vatten i de inre delarna av Östersjön, så framgår härav, att djupvattensfisket i inre Östersjön till stor del hänger just på förekomsten där av det som torskföda tjänliga spetsstjärtade längebarnet. Dessa livnära sig i sin tur av allt att döma huvudsakligen av de väldiga mängder av små ringkräftor (*Pontoporeia*), varav de djupare delarna av Östersjön vimla, och på så vis kunna alltså även dessa små ringkräftor via längebarnet och torsken komma människan till godo.

Chr. Hessle.

Protokoll, hållet vid Svenska Fiskareförbundets styrelses sammanträde i Stockholm, Eriksbergsgatan 3, torsdagen den 26 november 1925.

Närvarande: Professor Lönnberg, justitierådet von Seth, greve Sparre, handlanden Gräslund, stadskommissionär Molin, fiskeritillsyningsman Borgström, fiskerikonsulent Schager, doktor Alm och fiskeriintendenten Ekman.

§ 1.

Meddelade sekreteraren, att en krans för 25 kr. inköpts till byråchefen d:r Ose. Nordqvists jordfästning, vid vilken sekreteraren närvarit. Åtgärden godkändes av styrelsen. De efterlevande barnen hade framfört sitt tack för hedersbevisningen.

Meddelades, att Kungl. Maj:t beviljat Förbundet 2,000 kr. såsom bidrag till täckande av de vid utgivande av Svensk Fiskeritidskrift under år 1925 förenade kostnader.

Med anledning av hos några hushållningssällskap m. fl. gjorda framställningar om de vanliga anslagen hade hittills ingått meddelanden, att från Jönköpings län beviljats 125 kr. samt prenumeration å 7 ex. av tidskriften, från Norrbottens län prenumeration å 15 ex. av tidskriften samt av Göteborgs och Bohus läns havsfiskeförening prenumeration å 25 ex. av tidskriften, allt för år 1926.

§ 2.

Återvaldes för år 1926 till ordförande professor Lönnberg och till vice ordförande justitierådet P. von Seth. Till sekreterare och kassaförvaltare återvaldes doktor Ekman.

§ 3.

Årsmötet 1925 hade åt styrelsen uppdragit att utreda möjligheten av att få ned returfrakten för kärl använda vid transport av levande fisk eller fiskrom för utplanteringsändamål. Sedan sekreteraren redogjort för ärendets läge, uppdrogs åt ordföranden och sekreteraren att genom Kungl. Lantbruksstyrelsen, med hemställan om dennas förord, ingiva underdånig hemställan härom. (Bil. A.)

§ 4.

Årsmötet 1925 hade åt styrelsen uppdragit att arbeta för, att fiskarena skulle få skattefrihet för i yrket använd bensin, att utreda frågan samt att ingå till regeringen med hemställan i ärendet. Sedan sekreteraren framlagt verkställd utredning, beslöt styrelsen att genom Kungl. Lantbruksstyrelsen, med hemställan om dennas medverkan och förord, ingiva under-

dånig hemställan i ärendet i huvudsaklig överensstämmelse med sekreterarens utredning och med förslag om personlig restitutionsrätt för 80 % av högst viss på förhand bestämd maximimängd inköpt bensin. (Bil. B.)

§ 5.

Fiskerikonsulenten Schager hade, med meddelande att Föreningen Sveriges Fiskeriinstruktörer och Tillsyningsmän ingått med förnyad underdånig hemställan om anslag till insjöfiskestatistiken, föreslagit att den vid Styrelsens sammanträde den 2 febr. 1925 bordlagda frågan — § 8 — nu skulle komma till behandling. Efter ingående prövning av ärendet beslöt styrelsen, då för närvarande ingen utsikt föreläge, att anslag för ändamålet skulle beviljas, och då saken borde vinna på att framkomma vid lämpligare tidpunkt, att nästa år upptaga frågan till förnyad överläggning.

§ 6.

Från Föreningen Sveriges Fiskeriinstruktörer och Tillsyningsmän hade inkommit förslag om omorganisation av Svenska Fiskareförbundet och förslag till nya stadgar. Efter grundlig diskussion och principbehandling av förslaget bordlades detsamma. En kommitté av fiskerikonsulent Schager, d:r Alm och sekreteraren tillsattes för att närmare dryfta och eventuellt omarbeta detsamma.

Stockholm som ovan.

Thorsten Ekman.

Justeras:

Einar Lönnberg.

Bil. A.¹

UNDERDÄNIG SKRIVELSE ANGÅENDE BILLIGARE RETUR-
FRAKT FÖR KÄRL ANVÄNDA VID TRANSPORT AV FISK
ELLER FISKROM FÖR UTPLANTERINGSÄNDAMÅL.²

Till Konungen.

Ett av de medel, varmed fiskerinäringen kan främjas, är insättande i sjöar och vattendrag av fiskar eller fiskyngel av sådana arter, som förut icke finnas där, eller av sådana, vilkas antal behöver förökas. I båda fallen är syftet att bättre kunna utnyttja de ifrågakommande vattnens produktionsförmåga. Sådan fiskodling är följaktligen av avsevärd nationalekonomisk betydelse. På grund härav understödes också dylika fiskodlingar med allmänna medel, såväl direkt av staten, exempelvis utsättning av ålyngel, som även indirekt genom anslag till hushållningssällskap. Men även enskilda personer bidraga ofta till detta allmänna gagn genom fiskutplanteringar, ej endast i vatten som uteslutande tillhöra dem utan även i sådana, där även andra hava fiskerätt.

Det är sålunda ett allmänt intresse, att omkostnaderna för fiskeutplanteringar hållas så låga som möjligt. På sådant sätt kunna anslagna medel räcka till desto mera fiskodling, och det enskilda intresset hålles ej tillbaka genom företagets dyrbarhet.

Bland ifrågakommande omkostnader spela järnvägsfrakterna en betydande roll, ofta bliva dessa dyrare än priset på utplanteringsfisken, huvudsakligen på grund av att i försändelsens vikt inräknas vikten på det myekna vatten, som behöves för att hålla fisken levande och i gott stånd. Om nu också bortfrakterna bliva det avgörande på fraktkostnaderna, inverka emellertid häruti även returfrakten på tomkärnen ej oväsentligt.

Enligt gällande taxa för transporter å statens järnvägar — § 13 — må kärll, lådor m. m., i vilka bl. a. födoämnen befordrats, utan annan frakt än en inskrivningsavgift på varje sändning från emottagningsstationen återsändas till avsändningsstationen, såvida återsändningen sker inom 8 dagar. Sådan inskrivningsavgift, som tidigare har varit 10 öre, är för mjölkflaska bestämd till 20 öre och för annat gods minst 60 öre på högst 50 km., 90 öre på högst 100 km. och kr. 1: 20 på avstånd över 100 km. »Återgående tomkärll» sändas emellertid med godståg och icke med de snabbare tågförbindelserna.

För att de återgående tomkärnen överhuyud taget skola få sändas för endast inskrivningsavgift, fordras sålunda att de innehållit »fisk». Även om spätt fiskyngel bör räknas som fisk, så är det mera osäkert

¹ Bil. A och B tryckt med mindre stil av utrymmesskäl.

² Skrivelsen har överlämnats till Kungl. Lantbruksstyrelsen med hemställan om dess benägna stöd och medverkan.

om fiskrom alltid blir räknad dit, och utplantering medelst fiskrom är numera rätt vanlig. Det vore sålunda önskligt, att vederbörande taxebestämmelser bliva förtydligade i denna riktning.

Vida viktigare är emellertid, att återgående tomkärll efter fiskodlingsförsändelser mot blott inskrivningsavgift få medfölja snabbgående tåg. Vid många avsändningsplatser för fiskyngel eller rom för utplanteringar koncentreras avsändningarna inom en relativt kort tid. Så är t. ex. fallet med sändningar av ålyngel från statens ålyngeluppsamlingsstation vid Trollhättan, vid gösromsförsändningar från Kungsör och även vid rena fiskodlingsanstalter, när ynglet är lagom utvecklat eller eljest på grund av odlingsdammarnas tappning bör avsändas inom en kortare tidsfrist. Att på sådana platser hålla så stor uppsättning transportkärll, att man blir oberoende av tågförbindelsernas snabbhet, i synnerhet vid långväga försändelser, blir allt för dyrbart. Därför måste tomkärnen ofta nog återgå som ilgods efter ilgodstariff. Det vore sålunda i hög grad önskligt, att ifrågakommande tomkärll finge mot endast inskrivningsavgift återsändas även med snäll- och persontåg.

Även inskrivningsavgiftens storlek spelar en viss roll, om och mindre än ovan anförda förhållanden. På grund av fiskodlingens allmännyttas synes avgiften emellertid böra sättas så låg som möjligt. Särskilt torde få framhållas, att många försändelser av fiskyngel ske i flaskor av samma typ som vanliga mjölkflaskor; åtminstone dessa borde ju på denna grund kunna få sändas med samma låga avgift.

Svenska Fiskareförbundets styrelse får sålunda med åberopande av det ovan berörda hemställa, att det täcktes Eders Kungliga Maj:t besluta sådana ändringar och tillägg i taxan för transporter å Statens Järnvägar, att dels kärll, lådor, flaskor och andra transportkärll, i vilka fisk, fiskyngel eller fiskrom för fiskodlingsändamål befordrats, må utan annan frakt än en inskrivningsavgift för varje sändning från emottagningsstationen återsändas till avsändningsstationen inom eljest bestämd tid,

att dels ovan sagda slag av försändelser mot blott inskrivningsavgift må få återsändas även med person- eller snälltåg, eller åtminstone med persontåg, eller, i händelse detta ej kan medgivas, att dessa slag av försändelser må få sändas med person- eller snälltåg mot avgift som för fraktgods; samt att dels den s. k. inskrivningsavgiften för dylika försändelser, eller åtminstone för kärll som äro av s. k. mjölkflasketyp, må bliva bestämd till 20 öre för varje försändelse i likhet med för återgående mjölkflaskor.

Stockholm den 8 december 1925.

Underdänigst
för Svenska Fiskareförbundets styrelse

Einar Lönnberg.

Thorsten Ekman.

Bü. B.

UNDERDÄNIG SKRIVELSE ANGÄENDE RESTITUTIONS-
RÄTT FÖR SKATT Å BENSIN, SOM ANVÄNTS FÖR DRIFT
AV MOTORBÅTAR I OCH FÖR YRKESMÄSSIGT UTÖVANDE
AV FISKE.¹

Till Konungen.

Den i nådiga förordningen om särskild skatt å bensin och motorsprit fastställda skatten å bensin torde i huvudsak avse erhållande av medel för vägväsendets behov. Den väsentligaste åtgången av bensin beror också på driften av motorfordon, som bidraga till slitning av vägarna. En avsevärd mängd bensin konsumeras också av motorbåtar, men denna har ansetts, såsom varande övervägande en lyxkonsumtion, ej böra undantagas från gäldande av bensinskatt.

Vid Svenska Fiskareförbundets årsmöte den 17 mars 1925 framhölls emellertid från fiskarehåll från Uppsala läns del av Mälaren, att många fiskare där använda bensin till sina fiskebåtar, att härför åtgånge omkr. 500 å 600 liter bensin årligen för varje motorfiskebåt, att skatten sålunda för varje sådan fiskare uppginge till 25 å 30 kr. om året, och att denna beskattning, i och för sig kännbar nog, kändes så mycket svårare, som fiskarna visste med sig, att de i sitt yrke ej slete vägarna och dessutom finge betala vanlig vägskatt likaväl som andra skattedragande. Med anledning härav uppdrog mötet åt förbundets styrelse att söka utverka, att fiskarna skulle få skattefrihet för i yrket använd bensin, samt efter utredning av frågan ingå till regeringen med hemställan i ärendet.

Av den sålunda ävägabragta utredningen har framgått följande:

Användningen av bensinmotorer i fiskebåtar är mycket skiftande på olika trakter av landet, synbarligen beroende av olika orsaker. Så t. ex. användas på södra Norrlands kust så gott som uteslutande fotogenmotorer i fiskebåtarna, liksom på Västkusten, under det att vid Stockholms läns kuster, i synnerhet på vissa områden, bensinmotorer äro mycket vanliga. På insjöarna liksom även i de minsta båtarna på kusterna användas i allmänhet mera bensinmotorer, dock med vissa undantag t. ex. på Vänern. Att få en fullständig utredning om huru många bensinmotordrivna fiskebåtar, som finnas inom landet, liksom om totalåtgången av bensin, har styrelsen ej kunnat åstadkomma. Vissa, för en preliminär uppfattning av frågan grundläggande uppgifter hava dock erhållits, huvudsakligen genom fiskeritjänstemäns meddelanden.

I Stockholms läns södra fiskeridistrikt äro av 229 motorbåtar 140 försedda med bensinmotorer med i genomsnitt 1,000 liters åtgång pr

¹ Skrivelsen har överlämnats till Kungl. Lantbruksstyrelsen med hemställan om dess benägna stöd och medverkan.

båt och är (till en del av dessa motorer användes dock ömsom bensin och fotogen); vid Södermanlands läns kust skulle finnas 64 bensinmotorbåtar med c:a 400 liters årlig åtgång för var och en; i Östergötlands skärgård uppgives motsvarande tal vara mellan 40 och 50 båtar och 300 å 500 liter; bensinmotorer för Gotlandsfisket funnos år 1924 i 188 stycken motorbåtar av 249 (därav dock 44 s. k. utombordsmotorer), vilka motorer helt eller delvis drivas med bensin, dock i regel mera med fotogen än med bensin. Med ledning av dessa siffror torde man för denna kuststräcka kunna antaga en bensinåtgång av i runda tal 250,000 liter.

Vad insjöarna angår, så äro bensinmotorbåtarna för fiske proportionsvis vanligare än i skärgårdarna, dock med undantag av t. ex. Vänern och Vättern. Delvis beror nog detta därpå, att i början användes så gott som uteslutande fotogenmotorer i fiskebåtar, och i insjöar kommo motorbåtar senare i bruk för fiske än på kusten; ännu finnas flera av de första motorbåtarna kvar i bruk och först med dessas utslitning kan man vänta ett vanligare användande av bensinmotorbåtar i de största insjöarna; i de mindre kommo redan från början bensinbåtarna in, särskilt i form av båtar med utombordsmotorer. Man får nog sålunda räkna med en ökning av bensinmotorer för fisket i insjöarna båda absolut och relativt, och sannolikt gäller detta också vissa trakter av kusterna.

I Mälaren torde f. n. enligt fiskeritillsyningsmännens uppgifter finnas ungefär följande antal fiskebåtar med bensinmotorer: i Stockholms län 32 (därav 6 utombordsmotorer) med årsförbrukning av 200 å 300 liter; i Uppsala län minst 47 med årsförbrukning av 500—900 liter; i Västmanlands län 40 st. med årsförbrukning 400 liter samt i Södermanlands län c:a 15 båtar med årsförbrukning av c:a 300 liter. För Mälaren blir detta en sammanlagd årsförbrukning av c:a 60,000 liter.

Inom Örebro läns del av Hjälmaren finnas 85 bensinmotorfiskebåtar med en bensinförbrukning av 20 å 25,000 liter och torde för hela sjön åtgången vara omkring 40,000 liter.

Endast för de angivna områdena skulle sålunda vid fisket åtgå c:a 350,000 liter bensin, för vilka efter 5 öre pr liter fiskarena få betala en årlig skatt av 17,500 kronor. För hela landets yrkesfiskare blir ju summan vida större.

Ovan har anförts, att yrkesfisket genom användande av bensinmotorer ej sliter vägar och sålunda ej av sådan orsak borde betala bensinskatt. Ej heller kan gärna sådan beskattning åstadkomma initiativ från fiskarens sida för att få fram för fiskebåtar lämpliga motorer avsedda att drivas med sprit. Härför saknas såväl nödvändig organisation bland dem som även ekonomiska möjligheter. De måste nöja sig med motorer, som finnas att tillgå. Dessutom hava de

i färskt minne allt obehag de under kristiden hade av s. k. motorsprit. Minst av allt kan deras användande av bensen till fiskebåtarna kallas en lyxkonsumtion. Deras yrke är tvärtom i hög grad allmännyttigt och synnerligen produktivt. Alla skäl synas sålunda tala för billigheten av att de må för drivande av sitt yrke befrias från bensinskatt.

Den lämpligaste vägen för sådan befrielse torde vara rätt till restitution av erlagd skatt. I nämnda förordningen den 23 maj 1924 om särskild skatt å bensen och motorsprit stadgas i § 3 av vem restitution av berörda skatt må åtnjutas och i § 4 dels, att sådan restitution allenast må tillkomma den, som erhållit förhandstillstånd därtill, och dels att meddelande av sådant tillstånd ankommer på Eders Kungliga Maj:t, liksom även att dylikt icke må tilldelas annan än den, som är känd såsom redbar och i övrigt prövas lämplig.

För att det åsyftade målet skall kunna nås, måste sagda § 3 ändras. En sådan ändring torde kunna ske så, att till mom. b tillfogades: »eller för drift av motorbåtar använda vid yrkesmässigt utövande av fiske». Det är nämligen ej endast rena yrkesfiskare, som borde kunna få restitutionsrätt, utan även hemmansägare och andra som driva fiske som yrkesmässig binäring.

Enklarest vore ju att restitutionsrättsinnehavaren kunde få restitution å all inköpt bensen, eller för en för alla lika mängd. På grund av att bland det stora antal sökande, som kan förutses begära sådan rätt, en eller annan skulle kunna falla för frestelsen att använda den inköpta bensinen illojalt, torde det förra alternativet ej vara att förordna. Med hänsyn till att olika fiskare på grund av olika motorer och mycket olika väglängder till fiskeplatserna eller olika intensitet i yrket behöva väsentligen olika mängder bensen, kan ej heller det andra alternativet anses vara lämpligt, lika litet som en på förhand efter den använda maskinens hästkraftantal bestämd mängd. Det återstår sålunda endast, att för varje fall på förhand bestämma maximimängden allt efter föreliggande förhållanden. Den sökande synes sålunda vid ansökningen böra begära restitutionsrätt för viss maximimängd, och för att visa dennas berättigande lämna de bevis härom han kan åstadkomma, t. ex. intyg från handlande om under föregående år inköpt mängd bensen, intyg om antalet, om han har mer än en, av sina bensenmotorfiskebåtar, uppgifter om avståndet från bostaden till fiskeplatsen och om fiskets beskaffenhet och intensitet m. m. Av värde vore ju också intyg avgivet av länsfiskeritjänsteman. Av nedan anförda skäl torde vid ansökan böra nämnas, hos vilken utförsäljare sökanden önskar få inköpa sina behov av bensen. Med ledning av dessa handlingar torde saken kunna tämligen säkert bedömas. I tvivelaktiga fall skulle ju fiskeritjänsteman även kunna höras efteråt. Intyg om att sökanden är känd såsom redbar

och i övrigt lämplig torde kunna lämnas antingen på förhand, eller efter remiss, av endera av pastorsämbetet, kommunalstämman ordförande, taxeringsnämndens ordförande eller vederbörande landsfiskal.

Kontroll över, att restitution erhålles endast för under yrkesutövning använd bensen, bör givetvis förutsättas. Denna underlättas genom att fiskare bruka göra sina inköp hos en och samma handlande. Den mängd bensen, som tillfälligtvis inköpes på andra platser, torde vara så ringa att den ej behöver tagas med i beräkningen och sålunda ej heller bliva skattefri. Vid begäran av restitution skulle lämnas bevis om den hos vederbörande försäljare inköpta mängden.

En del av den inköpta bensinen måste emellertid förutsättas bli använd till utanför yrkesdriften liggande ändamål exempelvis båt-skjutsar mot ersättning, enstaka nöjesresor eller färder för andra jämställda ändamål. Någon verklig betydelse för restitutionsbeloppens storlek torde väl dessa färder knappast få, men då det dock av principiella skäl kan anses, att restitution av skatten för på dylikt sätt använd bensen ej bör utgå, så torde det vara en praktisk utväg att bestämma att restitution ej lämnas för all inköpt bensen utan blott för en viss procent av denna. Om 10 eller högst 20 % avdrages och sålunda restitution lämnas för högst 90 eventuellt endast 80 % av den för varje fall fastställda maximimängden, så synes man vara fullt på den säkra sidan i avseende på missbruk av beviljad rättighet.

Med stöd av ovan anförda får Svenska Fiskareförbundets styrelse härmed i underdanighet hemställa, att det tackes Eders Kungliga Maj:t vidtagna sådan åtgärd för ändring av nämnda förordningen den 23 maj 1924 om särskild skatt å bensen och motorsprit, att restitution av skatt för bensen, som användes för drift av motorbåtar i och för yrkesmässigt utövande av fiske, må kunna beviljas.

Stockholm den 8 december 1925.

Underdanigst
för Svenska Fiskareförbundets styrelse

Einar Lönnberg. Thorsten Ekman.

SMÄRRE MEDDELANDEN.

Märkning av valfiskar. Den rovfångst, som valarna varit utsatta för och som i de nordliga haven verkat så förödande, är välbekant. I sydhaven har man ej hunnit åstadkomma samma skada. En mycket väsentlig del av de antarktiska

fångsområdena behärskas av England, och där är meningen att förekomma rovdrift på dessa trakter. För att studera valarnas förekomst och biologi har en engelsk expedition startats i slutet av juni 1925 med fartyget »Discovery», Scotts gamla välkända »sydpolsfartyg», som ombyggs för ändamålet. Expeditionen avses skola vara ute under 5 år. Dess huvuduppgift är att studera de för valindustrien i Syd-Georgien och Syd-Shetland särskilt viktiga valarterna, framför allt att nogare lära känna valarnas fortplantning och vandringar. Dessa lämna mot slutet av sommaren sina viktigaste betesplatser (eller om man så vill »jaktplatser», efter som de leva av, låt vara små, djur) i de subantarktiska trakterna och vandra norrut. Vid Afrikas västkust upp förbi ekvatortrakterna äro de vanliga under söderns vinter. I dessa varmare havsområden äger fortplantningen rum. För att få data rörande deras vandringar skola expeditionen så många valar som möjligt »märkas», på samma sätt som sker med rödspätta i Nordsjön och Östersjön. Märkningen skall utföras på så sätt, att man med ett mindre skjutvapen skjuter in en med ett nummer försedd skiva i valens späcklager. Givetvis har expeditionen mycket annat också på sitt program rörande valundersökningarna på dessa områden.

(Ur »Der Fischerbote», heft. 18, 1925.)

Flygmaskin på fiskeriinspektion. Återigen meddelande om huru bra flygmaskiner kunna vara för ovanstående ändamål. I »Dansk Fiskeritidende» 29 juli 1925 skrives: »I juni kom en av härens flygmaskiner, fördd av löjtnant Viktor Petersen, till Fredrikshamn för att biträda vid fiskeriinspektionen. Det rörde sig om ett försök, och detta lyckades. — Ett par svenska båtar, som vågat sig för nära, upptäcktes. En flygmaskin kan snabbare än ett fartyg överraska en farkost, som är på olovliga vägar, varför man mer och mer torde komma att använda flygmaskiner för fiskeriinspektioner.

Paraffinering av skodon för att få dem vattentäta. I häft. 5, 1921 infördes en notis härom. Jag hade då ej själv prövat

medlet utan anförde det efter tyskt recept. Numera använder jag det mycket och med belåtenhet. Det anförda förfaringssättet synes mig dock nu föga lämpligt. Själv gör jag så. Då jag vill smörja ett par skodon hänger jag först upp dem till torkning. Skodonen böra vara så torra som möjligt, enär lösningen annars ej tränger in. Har jag mot vanligheten ej lösning färdig, så skär jag sönder i tunna skivor eller smulor paraffin — köpt i en färghandel eller på apotek — så att en flaska på 150 à 200 kubikcentimeter med vid hals fylles till mer än hälften eller bortemot två tredjedelar. Därpå hålles på vanlig bensin, flaskan full till halsen. Flaskan ställes varmt. I vanlig rumstemperatur löses ej all paraffinen, men vid 25 à 30° C blir lösningen vattenklar. Då skodonen skola behandlas värmas de genom att ställas i en varm nisch eller hängas vid en riktigt varm kakelugn. Flaskan ställes ock i närheten för att också bliva extra uppvärmd. Som besin är mycket eldfarlig bör den aldrig komma i närheten av eld t. ex. en brasa i kakelugnen. Då båda sakerna äro väl värmda, och detta är ett oefftergivligt villkor, om behandlingen skall lyckas väl, lägger jag ett par tidningar på golvet för att taga emot möjligen spilld vätska. Så hålles försiktigt lösningen över skodonen framför allt väl i alla sömmar och mellan ovanlädret och sulan men givetvis också på själva lädret; sakta för att undvika spillandet och så länge som lösningen tränger in. Som jag för hållbarhetens skull brukar behandla sulor och klackar med en särskild fernissa, paraffinerar jag icke dem; men säkerligen går det också bra. Möjligen kunna paraffinerade sulor bliva hala på vintern, men knappast på sommaren ute. Ju varmare skodonen äro, desto mera lösning går in. Till slut stelnar den dock på ytan. Då ställas de ut i fria luften för att bensinen skall avdunsta, vilket kan taga ett par tre dagar. Men så varar behandlingen månader. På ytan stelnad paraffin borstas lätt av.

Givetvis bliva så behandlade skodon något tunga, dock ej mer än med vanlig skosmörja väl insmorda. Kanske äro de också, i synnerhet i början något stela. Men efter en tids användning är stelheten borta.

Efter längre tids användning kan man lämpligen ge skodon en extra behandling för att fylla de porer som uppstå i bensinmassan. Paraffinerade skodon lukta ej illa som med de olika vanliga stövelsmörjorna behandlade, vilket ofta är en stor fördel. Även vanliga inneskodon behandlas med fördel på samma sätt, t. o. m. tunna damskor. De bli lika lätt, om ej lättare, blanka vid behandling med s. k. skokräm.

Troligen skulle metoden kunna förbättras. Det finnes s. k. mjukparaffin, och möjligen bleve lädret ännu mindre stelt, om sådan användes. Men jag har icke prövat. Ej heller har jag försökt med s. k. flytande paraffin (finnes på apotek). Kanske skulle sådan vara ännu bättre, under förutsättning att man kan få in den i lädret så väl, att den ej smetar.

Det vore av intresse, om någon skulle experimentera vidare och sedan meddela tidskriften resultaten.

Fördelarna med metoden äro: Behandlingen behöver ej upprepas ofta utan endast med långa uppehåll (dock ny efter varje halvsulning). Skodonen bliva icke smutsiga och äro, sedan bensinen avdunstat, luktfria. Man kan behandla både grova skodon och finare och få dem vattentäta och samtidigt lätta att blanka.

Kom ihåg att det viktigaste vid behandlingen är, att skodonen äro fullt torra och väl uppvärmda!

Medlemsantalet i Svenska Fiskareförbundet är tyvärr ej på långt när så stort som det borde vara. Flertalet av förbudsmedlemmarna skulle nog, trots den, bevars väl, lätt förklarliga obenägenheten att ingå i föreningen, av vilka ju finns ett otal, utan större svårighet kunna finna åtminstone någon av sina bekanta, som vore intresserad av Svenska Fiskareförbundet. Just nu är tillfället lämpligt, då matrikeln föreligger nytryckt i förra häftet. Det är ju lätt att där se efter, om den eller den saknas i förteckningen. Önskas särskilda anmälningskort, kunna sådana fås hos redaktionen; annars går det ju bra att sända in anmälan på ett vanligt brevkort. Det är emellertid synnerligen önskvärt att, om anmälningen icke sker av den inträdesvillige själv, uppgift lämnas om huruvida an-

mälningen sker efter den anmäldes önskan eller honom ovetande. I senare fallet tillskriver sekreteraren först den anmälde med förfrågan om han är villig att inträda. Under alla förhållanden bör observeras, att stiliseringen på de riktiga anmälningskortet förutsätter, att anmälningen sker av den nye medlemmen själv. Trots detta har det hänt, att, för resten välvilliga, anmälningar skett med dessa kort, utan att den anmälde vetat av det — och detta framgår ej av kortet. Då han så får postförskott på årsavgiften blir han ju med rätta förargad.

Det finnes ett mindre antal lösa exemplar av matrikeln; önskar någon medlem ett sådant för att hava till hands vid medlemsanskaffning så sändes det gärna. Ersättning för porto-utlägg i och för medlemsanskaffning lämnas på begäran. Årsavgiften för år 1926 är bestämd till 4 — kr., liksom för i år.
Red.

*Verka för att av fiske intresserade personer ingå
som medlemmar i Svenska Fiskareförbundet!*

FISKERISAMMANSLUTNINGAR I SVERIGE.

Av d:r GUNNAR ALM.

Inom de flesta yrkesgrupper förekomma som bekant sammanslutningar av olika art och med olika syftemål. Så har även såväl tidigare som kanske ännu mera under de senare åren varit fallet bland fiskarebefolkningen och bland för fisket intresserade personer i vårt land. Det har därför synt mig vara av ett visst intresse att söka erhålla en översikt av inom landet existerande sammanslutningar på detta område. En sådan översikt torde nämligen kunna bidraga till ökandet av intresset för dessa sammanslutningar ävensom stimulera till bildandet av nya dylika, en sak som säkerligen är av mycket stor betydelse, särskilt för fiskarena själva, men även för fiskerättsägare och andra av fisket mer eller mindre beroende och intresserade personer.

Jag har därför vänt mig till hushållningssällskapens fiskeritjän-

stemän, vilka torde vara de som närmast komma i kontakt med fiskarebefolkningen, med en anhållan om biträde med insamling av erforderliga uppgifter, vilken anhållan även rönt välvilligt tillmötesgående. Dessa uppgifter hava upptagits på särskilda formulär, av vilka i flera fall avskrifter utsänts till resp. föreningar och andra sammanslutningar. Dessutom har jag även erhållit värdefulla uppgifter från fiskeriintendenterna och ett flertal andra personer. Till alla dessa herrar, som på ett eller annat sätt varit mig behjälpliga med insamlandet av primärmaterial, får jag härmed frambara mitt förbindligaste tack. Detta primärmaterial, i de flesta fall även omfattande resp. sammanslutningars stadgar, förvaras på Lantbruksstyrelsen.

I det följande lämnas först i en översiktstabell vissa uppgifter rörande samtliga fiskerisammanslutningar, varefter följer en jämförande sammanställning av de olika sammanslutningarnas fördelning inom landet, medlemsantal, ålder etc., över deras ändamål och planer, och huru de lyckats utföra desamma, samt slutligen över dylika sammanslutningars betydelse såväl hos oss som i utlandet. Samtliga uppgifter avse år 1924.

Stockholm i mars 1925.

I. Översikt av inom landet existerande fiskerisammanslutningar.

I den följande översiktstabellen upptagas först de för hela landet gemensamma, mera allmänna sammanslutningarna och därefter mindre lokala sammanslutningar, för varje län för sig. Inom de olika länen ha de därvid ordnats så, att först upptagits för länet gemensamma sammanslutningar och sådana med ett mera allmänt, ej i någon viss riktning specialiserat program, därefter ekonomiska, på försäljnings- och inköpsverksamhet baserade sammanslutningar samt föreningar för fiskberedning och -konservering, därefter sammanslutningar för främjande av fiskevården, gemensamhetsfiskeri samt sport- och amatörfiskeföreningar. Slutligen följa sammanslutningar i understöds- och försäkringssyfte¹ samt allra sist sådana med alldeles speciella programpunkter, som ej falla under någon av de ovannämnda kategorierna.

För varje sammanslutning upptages namn, adress, verksamhetsområde, stiftelseår, ungefärligt medlemsantal år 1924, medlemsavgift, ändamål, ävensom vissa ytterligare erforderliga anmärkningar. Vid

¹ Av dylika sammanslutningar ha endast upptagits de som direkt och huvudsakligen beröra fiskare, således ej sådana försäkringsbolag och andra sammanslutningar, som tillkommit i mera allmänt försäkringssyfte, liksom ej heller exempelvis ångträlarnas försäkringsorgan.

medlemsavgift betyder: — att avgift ej förekommer, ? att dess storlek är obekant eller varierande för olika år.

I samband med denna översikt torde även uppmärksamheten böra fästas vid den omständigheten att vi i vårt land äga en institution som i viss mening motsvarar nedanstående sammanslutningar eller kanske riktigare vissa i andra länder existerande fiskeriföreningar, nämligen hushållningssällskapen eller rättare de fiskerikommittéer eller fiskeristyrelser, som finnas inom de flesta hushållningssällskapsområden. En stor del av de åtgärder, som exempelvis i många andra länder åligger de där förekommande fiskerisammanslutningarna, omhänderhaves nämligen hos oss av just de nämnda hushållningssällskapens fiskeriorgan. Så för att endast nämna några exempel: fördelningen av erhållna statsbidrag till avlöningar av tillsyningsmän, fiskodling, insamling av fiskeristatistik m. m., utförandet av fiskinplanteringar, anordnandet av föredrag och kurser i fiskerifrågor, ja t. o. m. utövande av fiske (Jönköpings län). Möjligen har man just häri att söka förklaringen till att sammanslutningar på fiskets område, särskilt sådana med ett större, mera allmänomfattande program, ej i vårt land äro så vanliga.

II. Sammanfattande översikt av de svenska fiskerisammanslutningarnas fördelning, organisation och ändamål.

1. Sammanslutningarnas antal och fördelning inom landet, ålder och medlemsantal.

Såsom av översiktstabellen framgår, uppgår antalet fiskerisammanslutningar inom Sverige till 111 (detta alltså år 1924). Av dessa äro 5 gemensamma för hela landet. Samtliga övriga sammanslutningar äro däremot av mera lokal natur och därför att betrakta, antingen några som läns-, men flertalet som smärre lokalsammanslutningar, således oftast blott omfattande vissa fiskelägen eller vissa sjöar.

Dessa lokala sammanslutningar fördela sig mellan 63 på saltvatens- och 43 på sötvattensområdet. De förstnämnda förekomma naturligen talrikast i de delar av landet där de flesta fiskarena äro bosatta, alltså i Göteborgs och Bohus, Malmöhus och Gävleborgs län. Märkligt nog är dock antalet ganska ringa i Västernorrlands län, mycket stort däremot i Kalmar län, vilket emellertid beror på förekomsten därstädes av ända till 7 gemensamhetsfiskeri. För jämförelse lämnas här några siffror från den officiella fiskeristatistiken för år 1922, därav fiskarens talrikhet i olika delar av landet framgår.

Sälunda funnos exempelvis detta år i Göteborgs och Bohus, Malmöhus, Gävleborgs och Västernorrlands län resp. 5,996, 1,375, 1,518 och 737 yrkesfiskare mot endast 502 i Hallands, 412 i Kristian-

Tabell
Översikt av Sveriges

1	2	3	4	5
N:r	Län	N a m n	Adress	Verksamhetsområde
1	Hela landet	Svenska fiskareförbundet	Södertälje	Hela landet
2		Södra Sveriges fiskeriförening	Aneboda, Ugglehult	" " spec. södra Sverige
3		Svenska sportfiskareförbundet	Stockholm	" "
4		Svenska fiskhandelsförbundet	Göteborg	" "
5		Föreningen Sveriges fiskerinstruktörer och tillsyningsmän	Kungsör	" "
6	Stockholms	Nynäshamns fiskare- och motorbåtsägareförening u. p. a.	Nynäshamn	Nynäshamn med omnejd
7		Skälsmara gemensamhetsfiske	Ingarö	Byns fiskevatten
8	Uppsala	Uppsala läns mälarfiskeriförening	Dalbygård, Navestabro	Inom länet fallande del av Mälaren
9	Östergötlands	Östergötlands skärgårds fiskeriförening u. p. a.	Gryt	Länets skärgård
10		Sjön Glans och därmed förenade vattenområdets fiskerifören. u. p. a.	Eksund el. Norrköping	Glan, Mären, Dovarn, del av Motala ström
11		Sjön Roxens fiskeriförening u. p. a.	Kungshäll, Vretakloster	Roxen
12		Järstads gemensamhetsfiske ¹	Norrköping	Byns fiskevatten
13		Östgöta sportfiskeklubb	[Örebro]	Länet
14	Jönköpings	Flisbysjöns gemensamhetsfiske	Flisby	Flisbysjön
15		Björkö gemensamhetsfiske	Björkö	Nömmen
16	Kronobergs	Södra Sveriges sportfiskeklubb	Växjö	Länet

¹ Under år 1924 har dessutom inrättandet av 3 gemensamhetsfisken upp-

I.
fiskerisammanslutningar.

6	7	8		9	10
		Medlems- avgift			
Stiftelse- år	Medl- antal år 1924	Inträ- des-	Års-	Ändamål	Anmärkingar
1897	440	—	4	Främjande av det svenska fisket	Utgiver tidskrift
1906	250	—	2	" " insjö- och dammkultur, fiskeriskola	" "
1919	55	—	10(3)	" " sportfisket	Lokal klubb får ingå som medlem
1909	20	—	25	Tillvaratagande av fiskhandelsintressen	Utgiver tidskrift
1911	47	2	4	Tillvaratagande av gemensamma kårintressen m. m.	
1917	41	1	2	Inköp av redskap och främjande av gemensamma intressen	
1916	17	—	—	Gemensamhetsfiske. På 10 år	Brukas av delägarna enligt plan
1918	32	—	5(3)	Förbättrande av fiskerihushållningen	
1917	87	20	—	Försäljning och inköp	
1906	24	—	4	Fiskets förbättrande	
1911	12	1	0,50	" " och ordnande av fiskens avsättning	
1920	—	—	—	Gemensamhetsfiske. På 10 år	Utarrenderas
1910	15	25	20	Främjande av sportfisket	Medlem i Sv. sportfiskareförbundet
1922	6	—	—	Gemensamhetsfiske. På 25 år	Brukas av delägarna enligt plan
1916	—	—	—	" " 10 "	Utarrenderas
?	?	?	?	Främjande av sportfisket	

tagits till behandling.

Tabell

1	2	3	4	5	
N:r	Län	N a m n	Adress	Verksamhetsområde	
17	Kalmar	Norra Kalmar läns nya fiskeriförening u. p. a.	Västervik	Norra Kalmar län	
18		Södra Kalmar läns fiskeriförening u. p. a.	Kalmar	Södra " " "	
19		Östra Ölands fiskeriförening u. p. a.	Öland, Segestad	Öland	
20		Hagebytorp gemensamhetsfiske		Byns vatten i Östersjön	
21		S. Hagby och Slät gemensamhetsfiske		" " " "	
22		Hammarglo gemensamhetsfiske	Mönsterås	" " " "	
23		Ullevi, Baggestorp, Enestorp gemensamhetsfiske	Gamleby	" " " "	
24		Bjursnäs, Igellösa gemensamhetsfiske		" " " "	
25		Bellsjöns gemensamhetsfiske	Eskilsryd	Bellsjön, Örsjö s.n	
26		Grisbäck	Mosstena	Byns vatten	
27		Södra Runsten gemensamhetsfiske		" " i Östersjön	
28		Gotlands	Gotlands läns fiskeriförsäkringsbolag	Visby	Länet
29		Blekinge	Karlskrona fiskeriförening u. p. a.	Karlskrona	Vissa delar av östra Blekinge
30			Lister härads fiskeriförening u. p. a.	Hörvik	Lister härad
31	Karlshamn sortens fiskeriidkareförening u. p. a.		Karlshamn	Karlshamn med omnejd	
32	Blekinge läns fiskeriförsäkringsbolag		Karlskrona	Länet	
33	Kristianstads	Viks fiskeriförening u. p. a.	Vik, Simrishamn	Viks fiskeläge	
34		Rörum gemensamhetsfiske		Rörum södra å	
35	Malmöhus	Límhamns fiskareförening	Límhamn	Límhamn med omnejd	
36		Fiskeriföreningen Öresund u. p. a.	Malmö	Länets 6:te fiskeridistrikt	

I (forts.).

6	7	8		9	10
		Medlemsavgift			
Stiftelse- år	Medl- antal år 1924	Inträdes-	Års-	Ändamål	Anmärkingar
1920	132	50	—	Försäljning och inköp	
1917	40	2 per insats	2	" " " " , ordnande av fiskhandeln m. m.	
1917	42	2+50	—	Främjande av fiskerinäringen genom försäljning, fiskets förbättrande, beredning och konservering m. m.	
1915	—	—	—	Gemensamhetsfiske. På 15 år	Utarrenderas
1915	—	—	—	" " " " 15 "	"
1916	—	—	—	" " " " 10 "	"
1917	—	—	—	" " " " 10 "	"
1917	—	—	—	" " " " 10 "	"
1918	—	—	—	" " " " 10 "	Brukas av delägarna i bolag
1918	—	—	—	" " " " 10 "	Utarrenderas
1919	—	—	—	" " " " 25 "	"
1916	?	Premier		Försäkring å fiskebåtar och redskap	
1904	30	(5)	1	Befrämjande av fiskerinäringen, en god fiskvård m. m.	
1905	110	25 eller 1		Befrämjande av fiskerinäringen, en god fiskvård m. m.	
1921	30	100	—	Försäljning och fiskhandel i stort, beredning och konservering, fördelning av lån	
1907	?	Premier		Försäkring av fiskebåtar och -fartyg samt sill- och laxgarn	
1918	27	40	—	Försäljning	
1917	—	—	—	Gemensamhetsfiske. På 10 år	Utarrenderas
1888	198	1	1	Verkande för fiskarebefolkningens intressen	
1917	268	1+45	1	Verkande för utvecklingen av distriktets fiske; försäljning och inköp	

Tabell

1	2	3	4	5
N:r	Län	N a m n	Adress	Verksamhetsområde
37	Malmöhus	Barsebäcks fiskeriförening Svea u. p. a.	Barsebäckshamn	Barsebäck med omnejd
38		Smygeortens fiskeriförening u. p. a.	Östra Torp	Smyge, L. Bedinge, Börste
39		Ystadsortens fiskeriförening u. p. a.	Revhusen	Ystad med omnejd
40		Ringsjöns fiskeriförening u. p. a.	Bosjökloster	Ringsjön
41		Råå fiskareförening	Råå	Råå
42		Råå båtassurancieförsäkring	Råå	Råå
43	Hallands	Halmstads fiskhandlareförening	Halmstad	Halmstad med omnejd
44		Hallands läns fiskeriförsäkringsbolag	"	Länet
45	Göteborgs och Bohus	Göteborgs och Bohus läns havsfiskeförening	Göteborg	Länet
46		Norrvikens norrsjöfiskareförening	Grebbestad	"
47		Göteborgs sillengrossisters förening	Göteborg 7	Göteborg
48		Göteborgs sill- och fiskhandlareförening	"	"
49		Stömstads kooperativa fiskareförening u. p. a.	Strömstad	Strömstad med omnejd
50		Käringöns backefiskareförening	Käringön	Käringön
51		Bohusläns fiskareförening för sjöförsäkring	Lysekil	Länet
52		Bohuslänska fiskares understödsförening för ersättande av förlorade snörpvadar	Göteborg	"
53		Donsö—Vrångö enskilda båtförsäkringsförening	Donsö	?
54		Bohusläns enskilda försäkringsbolag	Bovallstrand	Länet
55		Öckerö enskilda assuranceförening	Öckerö	?
56		Södra Bohusläns fiskares andelsförening för nätipregnering	Kalvsund	Västkusten
57	Öckerö garnmakrillfiskareförening	Öckerö	Öckerö socken	

I (forts.).

6	7	8		9	10
		Inträdes-	Års-		
Stiftelse-år	Medl-antal år 1924	Medlemsavgift		Ändamål	Anmärkingar
1917	46	2+40	1	Försäljning och inköp	
1917	13	45	—	" " "	
1917	50	50	—	" " "	
1917	32	—	10-1	Fiskets skydd och förbättring	
1877	220	—	1	Bistånd vid uppläggning av båtar, understöd vid begravning	Även annan verksamhet
1921	?	Premier		Försäkring av fiskebåtar samt delar därav	
1923	19	—	Olika	Främjande av fiskhandels utveckling. Propagandaverksamhet	
1898	?	Premier		Försäkring av båtar och redskap	
1908	1,200	1(25)	—	Främjande av länets havsfiske	
1922	7	—	2(8)	Bevakande av kårens intressen	
1912	9 firmor	—	50	Verkande för ordning och stadga i branschen	
1912	25	—	25	Främjande av fiskhandeln	
1916	14	650	—	Export samt handel i övrigt med fiskevaror	
1919	18 båt-lag	Provision		Försäljning	
1900 (1869)	520	Premier		Försäkring av däckade fartyg med inventarier och redskap	
1911	?	—	1	Ersättning för förlorade vadar eller delar därav	¹ Viss % av årets bruttoinkomst.
?	?	Premier		Försäkring av fiskebåtar	
1908	?	Premier		" " "	
?	?	?	?	" " "	
1916	89	150	—	Impregnering av fiskeredskap och försäljning av dylik	
1924	?	—	5	Reglering av antalet redskap m. m.	

Tabell

1	2	3	4	5
N:r	Län	N a m n	Adress	Verksamhetsområde
58	Älvsborgs	Granna fiskevårdsförening	Håbol	Sjön Granna, Håbol socken
59		Ärtingens fiskevårdsförening	Karlsgåva, Bengtsfors	Ärtingen, Ärtemark socken
60	Skaraborgs	Vänerns fiskareförbund	Sjötorp	Vänern
61		Hjo fiskeriförening	Hjo	Vättern nära Hjo
62		Källandsö fiskeriförening	Källandsö	Vänern nära Käll.
63		Sals fiskeriförening u. p. a.	Salstad	Del av Dettern
64		Vänernäs fiskeriförening	Oreberg, Lille-skog	Delar av Dettern, Brandsfjorden och Vänern
65	Värmlands	Hammarö fiskeriförening	Hammarön	Vänern omkring Hammarön
66		Uddeholms fiskeriförening	Högfors	A.-B. Uddeholms vatten
67	Örebro	Vestra Hjälmarens fiskeriförening u. p. a.	St. Mellösa	Hjälmarens inom Örebro län
68		Wiken och Alsens fiskeriförening	Askersund	Sjöarna Wiken och Alsen
69		Herrsjöns fiskevårdsförening	Herrnäs, Bjurtjärn	Herrsjön, Bjurtjärn socken
70	Västmanlands	Åmänningens fiskeriförening	Engelsberg	Sjön Åmänningen, V. Väla socken
71		Snytens fiskeriförening	Högfors	Sjön Snyten, V. Väla och Karbenning s:n
72		Hörende "	Nyhyttan	Hörendesjön, V. Fernebo socken
73		Västerås "	Västerås	Mälaren nära Västerås
74		Kungsörs amatöriskareförening	Kungsör	" " Kungsör
75	Köpings "	Köping	Köpingsån och Mälaren nära Köping	

I (forts.).

6	7	8		9	10
		Medl- antal år 1924	Medlems- avgift		
Stiftelse- år	Inträdes-		Års-	Ändamål	Anmärkingar
1922	23	—	—	Främjande av en god fiskevård	Skyldighet att utlägga risvasar
1923	67		0,50	" " " "	
1924	?	—	(0,50)	Främjande av fisket på olika sätt. Bildandet av lokalföreningar	Årsavgift för fiskare utgår med avgift för viss redskap
1905	?	?	?	Förbättrande av fisket genom fiskodling	
1912	?	?	?	Verkande för fiskodling m. m.	
1921	26	1	(1)	Försäljning, fiskodling m. m.	
1918	20	—	—	Försäljning	
1919	50	—	5	Främjande av fiskarens intressen. Gemensamma inköp	Upphjälpande av fisket
1912	130	—	1		
1920	27	—	5	Främjande av fisket. Försäljning och inköp m. m.	Skyldighet att bidra till gemensamma fiskodlingsutg.
1922	18	—	2	Främjande av fiskerinäringen	
1923	10	5	2	Tillvaratagande av strandägarens fiskeintressen	
1911	20	4 för helt hemman	—	Främjande av rationell fiskevård	Bidrag till vasar
1912	?	1	—	" " " "	Utfärdar fiskekort
1919	20	2	—	" " " "	Utfärdar fiskekort
1902	10	4	1	Verkande för gemensamt skydd och hjälp vid fiskets utövande	
1921 (1915)	110	—	5	Arrenderande av fiskevatten	
1923	?	2	3—5	" " " "	

Tabell

1	2	3	4	5
N:r	Län	N a m n	Adress	Verksamhetsområde
76	Kopparbergs	Ludvika fiskevårdsförening	Ludvika	Ett flertal sjöar
77		Säters	Säters	Säters med omnejd
78		Smedjebackens fiskevårdsförening	Smedjebacken	Sjön Barken
79		Siljansnäs	Siljansnäs	Flera sjöar
80		Flens	Flen, Solån	» » , Dala-Fl.s:n
81		Dala-Floda	Holsåker, Floda	» » » »
82		Dalstuga-Amungens fiskeriförening	Dalstuga, Bingsjö	Sjön Amungen
83		Svärdsjö fiskeriförening	Svärdsjö	Svärdsjö socken
84		Viggens fiskareförening	Viggenäs, Hedemora	N. och S. Vigen samt Lissjön, Hedemora socken
85		Mojesjöns fiskeriförening	Moje, Gagnef	Mojesjön, Gagnef s:n
86	Gävleborgs	Gävleborgs läns fiskareförbund	Gävle	Länets
87		Sikviks fiskare- och motorbåtsägareförening u. p. a.	Bomhus	Sikvik med omnejd
88		Skärså fiskareförening u. p. a.	Norråla	Fiskelägen i Norråla socken
89		Enångers fiskareförening	Enånger	Enånger socken
90		Söderhamns fiskareförening	Söderhamn	Söderhamn m. omnejd
91		Gnarps fiskeriförening	Gnarp	Gnarps socken
92		Jättendals fiskeriförening	Jättendal	Jättendals socken
93		Bogsta östra	Bogsta	» » » »
94		Njutångers	Iggesund	Njutånger socken
95		Upsala läns vestra fiskeriförening	Upplandsbodarna	Ålvkarleö »
96	Hudiksvalls fiskareförening	Hudiksvall	Hudiksvall m. omnejd	
97	Hudiksvalls fiskareförenings sjuk- och begravningskassa	»	» » » »	
98	Norråla fiskareförening u. p. a.	Norråla	Norråla o. Söderhamn	
99	Fiskareföreningen i Gävle	Gävle	Gävle med omnejd	
100	Ramsjö fiskeriförening	Ramsjö	Västersjön, Ramsjö socken	

I (forts.).

6	7	8		9	10
		Medl- antal år 1924	Inträ- des- Års- avgift		
1909	164	—	0,50	Främjande av fiskerinäringen	} Skyldighet att ut- f lägga vasar
1920	20	—	1	» » » »	
1923	72	—	1	» » » »	
1922	59	—	0,50	» » » »	
1922	12	1	0,25	Fiskets upphjälpande	
1923	55	—	—	» » » »	D:o
1921	68	5	5	» » » »	»
1904	125	—	0,50	Rationell fiskevård	Utsett 4 tillsynings- män
1903	32	—	1	Förbättrande av fisket	
1923	23	?	?	Främjande av fisket	
1924	350	1	1	Främjande av länets fiskares ekonomiska och sociala intressen	Egentl. en samman- slutn. av följ. 12 lokalföreningar
1917	13	1	2	Främjande av medlemmarnas intressen	
1915	52	1	1	Försäljning och inköp m. m.	
1918	41	2	1	Verkande för rationell behandling och förädling av fisk m. m.	
1923	29	1	1	Främj. av medlemmarnas intressen	
1924	35	1	1	» » » »	
1922	40	?	?	» » » »	
1924	16	?	?	» » » »	
1910	12	?	?	» » » »	
1922	42	?	?	» » » »	
1877	38	—	(1,50)	Främjande av fiskerinäringen, beredande av understöd m. m.	Fören. uppt. här på grund av ansl. till Gävle l. fiskarförb.
1914	?	1	Olika	Beredande av sjuk- och begravningshjälp	
1910	28	1	1	Anskaffande av livsmedel till medl.	
1865 (1813)	43	3	1	Bevakande av fiskarens intressen	
1920	14	5	—	Ökande av fisktillgången	Även understöd Skyldighet att ut- lägga vasar

Tabell

1	2	3	4	5
N:r	Län	N a m n	Adress	Verksamhetsområde
101	Väster- norrlands	Västernorrlands läns fiskareförbund	Häggdånger	Länet
102		Västernorrlands läns förenade salt- rier u. p. a.	Ulvöhamn	"
103	Jämtlands	Sörbygdens fiskevårdsförening	Sörbygden	Vatten i Hällesjö s:n
104		Ytterhogdals Kyrkgränds fiskeriför- ening	Ytterhogdal	" » Ytterh. »
105		Bodsjö fiskerikommitté	Våle	" » Bodsjö »
106		Hällesjö fiskeriförening	Hällesjöby	" » Hällesjö »
107		Jämtlands läns sportfiskeklubb	Östersund	Länet
108	Väster- bottens	Ytterboda gemensamhetsfiske	Sävar	Kustvatten i Sävar s:n
109		Västerbottens läns sportfiskeklubb	Umeå	Länet
110	Norr- bottens	Piteå fiskareförening	Piteå	Piteå skärgård
111		Norra Brändö gemensamhetsfiske	Gammelstad	Kustvatten i Neder- luleå socken

stads, 480 i Kalmar, 815 i Stockholms, Uppsala, Södermanlands och Östergötlands län tillsammans samt blott 445 i sammanlagt Västerbottens och Norrbottens län.

Sötvattensområdets fiskerisammanslutningar äro mera jämnt fördelade över landets olika delar, ehuru en tydlig förskjutning kan spåras mot större talrikhet i de inre länen utan havskust. Detta står emellertid ej i samband med de stora sjöarna och den talrikare fiskarebefolkningen därstädes, vilket man ju möjligen kunde vara frestad att antaga, utan sammanhängen uppenbarligen med större intresse för saken inom vissa landsdelar.

Vad angår fiskerisammanslutningarnas ålder äro de flesta tämligen unga och i stort sett yngre på sötvattens- än på saltvattensområdet. Av de för landet gemensamma sammanslutningarna äro dock flera tämligen gamla. Så Svenska Fiskareförbundet stiftat år 1897, Södra Sveriges fiskeriförening 1906, Svenska fiskhandelsförbundet 1909 och Föreningen Sveriges fiskeriuinstruktörer och tillsyningsmän

I (forts.).

6	7	8		9	10
Stiftelse- år	Medl- antal år 1924	Medlems- avgift		Ändamål	Anmärkningar
		Inträ- des-	Års-		
1919	260	?	?	Verkande genom sammanslutning för bättre konserverings- och avsättningsmöjligheter	Omfattar flera smärre lokalföreningar
1923	22	15	Högst 15	Verkande för en rationell strömmingskonservering och sunda priser	Omfattar 22 salt- rier
1920	17	5	—	Fiskinplantering i föreningens sjöar	Fisk.-kommittén är tillsatt av Bodsjö kommunalstämma
1921	37	—	3	Verkande för en rationell fiskevård	
1921	?	—	—	Fiskinplantering i föreningens sjöar	Medlem i Sv. sportfiskareförbundet
1924	50	—	23)	Verkande för en rationell fiskevård	
1912	50	Olika	10—50	Främjande av sportfisket m. m.	
1924	21	—	—	Gemensamhetsfiske. På 25 år.	Utarrenderas i lotter för 3 år i sänder
1923	28	25	15(5)	Främjande av sportfisket m. m.	
1915	31	1	1	Främjande av fiskerinäringen	Utarrenderas i lotter för 1 år i sänder
1923	52	—	—	Gemensamhetsfiske. På 25 år.	

1911. Yngst av dessa är Svenska sportfiskareförbundet, som stiftades år 1919.

Bland de lokala saltvattenssammanslutningarna äro några mycket gamla, exempelvis Limhamns fiskareförening, stiftad år 1888, Fiskareföreningen i Gävle 1865 (Gävle fiskaresocietet 1813), Hudiksvalls fiskareförening 1897 (Hudiksvalls fiskaresocietet sedan 1700-talet), Hallands läns fiskeriförsäkringsbolag 1898. Ett stort antal unga sammanslutningar finnas dock även, därav de flesta bildade år 1917 beroende på den då rådande dyrtiden (se härom å sid. 207). Och till och med de allra senaste åren ha flera sammanslutningar på saltvattensområdet sett dagen.

På sötvattensområdet åter gå de äldsta lokala sammanslutningarna ej längre tillbaka än till början av 1900-talet. Så Västerås fiskeriförening, bildad år 1902, Viggens 1903, Svärdsjö 1904, Hjo 1905, Glans 1906. Huvudparten av dessa sammanslutningar har dock sitt upphov från åren 1920—1923 och är alltså av ett mycket ungt datum.

I detta sammanhang bör kanske nämnas att såväl på salt- som sötvattensområdet tidigare funnits åtskilliga fiskerisammanslutningar, vilka blott existerat under några år och därefter självdött. Detta har oftast berott på bristande intresse och ett därav följande ringa medlemsantal.

Vad antalet medlemmar i de här berörda sammanslutningarna angår är det störst hos *Göteborgs och Bohus läns havsfiskeförening*, nämligen 1,200, och därefter hos *Bohusläns fiskareförening för sjöförsäkring* eller 520. Ett stort medlemsantal har även *Svenska fiskareförbundet* med 440 och *Gävleborgs läns fiskareförbund* med 350 medlemmar. Såsom naturligt är uppvisa saltvattenssammanslutningarna det största medlemsantalet. Så finnas här ända till 10 stycken med över 100 medlemmar, varibland utom de föregående kunna nämnas *Fiskeriföreningen Öresund* med 268, *Västernorrlands läns fiskareförbund* med 260, *Limhamns fiskareförening* med 198, o. s. v. Det finnes dock även sammanslutningar på saltvattensområdet med blott ett fåtal medlemmar. Sålunda finnas ej mindre än 2 dylika med ett medlemsantal av under 10, och ända till 9 stycken med ett medlemsantal varierande blott mellan 10 och 20.

Inom sötvattenssammanslutningarna är helt naturligt medlemsantalet vanligen ganska ringa. Här finnas endast 4 sammanslutningar med över 100 medlemmar, nämligen *Ludvika fiskevårdsförening* med 164, *Kungsörs amatöriskareförening* med 110, *Svärdsjö* och *Uddeholms fiskeriföreningar* med resp. 125 och 128 medlemmar. Andra dylika med jämförelsevis stort medlemsantal äro *Smedjebackens fiskevårdsförening* med 72 och *Ärtingens fiskevårdsförening* med 67 medlemmar.

Vad fiskerisammanslutningarnas organisation och ekonomi angår ha de nästan samtliga fastställda stadgar med detaljerade föreskrifter rörande sin verksamhet, villkor för medlemskap o. s. v. Sålunda finnas merendels bestämmelser att medlemmarna skola vara yrkesfiskare eller fiskerättsägare, ehuru denna begränsning understundom är ganska vag. I vissa fall utsåges även bestämt att medlemskap kan vinnas även av utomstående, men för de frågor det gäller intresserade personer.

Så gott som utan undantag erlägges vid inträde en viss avgift, varierande mellan en till några få kronor, dock betydligt mera hos sportfiskeföreningarna. Beträffande försäljningsföreningarna betalas vid inträde i dessa alltid en viss insats, vanligen mellan 20 och 100 kronor, hos *Strömstads kooperativa fiskeriförening* dock ända till 650 kronor. En del av insatsen betalas i många fall ej kontant, utan antingen småningom med en bestämd summa för varje år, eller genom årligt avdrag å resp. vinst. Oftast finnes möjlighet att betala flera insatser och sålunda komma i åtnjutande av större vinst.

De flesta sammanslutningar ha utom inträdes- även årsavgift, i allmänhet några kronor. Höga årsavgifter ha dock sportfiskeföreningarna och de göteborgska fiskhandelsföreningarna. I försäkringsbolagen betalas premier i förhållande till försäkringens storlek, närmare bestämt efter antalet båtar och dessas beskaffenhet, fiskeredskap, seglotionstidens längd, vinterfart etc. Även i de för understödsyfte, sjuk- och begravningshjälp etc. bildade sammanslutningarna betalas vissa bestämda årliga premier (se härom å sid. 211). Vissa fiskerisammanslutningar erhålla även engångs- eller årliga bidrag från stat, hushållningssällskap och landsting ävensom från kommuner och enskilda bolag.

2. Sammanslutningarnas ändamål och hittillsvarande verksamhet.

Under hänvisning till tabell 2 skall här lämnas en sammanfattande översikt av fiskerisammanslutningarnas allmänna verksamhet, varur även torde framgå deras stora betydelse för landets fiskerinäring.

Tab. 2.

Sammanslutningarnas olika art.

(Enär en viss sammanslutning kan ha flera olika uppgifter, föres den här stundom på två håll.)

Sammanslutningarnas ändamål är	Saltvattens	Sötvattens	Summa
Att i allmänhet befordra fiskerinäringen och främja fiskarens intressen	12	2 2	16
Att förmedla försäljning av fångsterna samt inköp av redskap och dylikt	23	5	28
Att verka för fiskberedning och konservering	4	—	4
Att främja fiskevården genom fiskodling, tillsyn, lämpliga bestämmelser för fiskets utövande etc.	1	33	34
Att genom lagligt fastställt gemensambetsfiske utöva en rationell fiskevård	11	4	15
Att verka för sport- och amatörifiske	—	8	8
Att verka för försäkring av båtar och redskap, för sjuk- och begravningshjälp etc.	13	1	14
Vissa speciella ändamål	3	—	3

Vad till en början de större, hela landet omfattande fiskeriföreningarna angår finner man redan bland dessa tämligen olika arbetsuppgifter. Den tidigast bildade av dessa föreningar, *Svenska fiskareförbundet*, har dock ett synnerligen omfattande, mera allmänt lagt program, som även på olika sätt fullföljts och lett till goda resultat inom såväl salt- som sötvattensfiskets område. Ett visserligen allmänt avfattat, men dock mera positivt program har *Södra Sveriges fiskeriförening*, och har densamma även utvecklat en storartad verksamhet, som på många sätt varit banbrytande inom olika fiskeriområden, och som för i synnerhet dammodlingen men även för sötvattensfisket överhuvud taget medfört en ovärderlig nytta. Ehuru verksamheten vid denna förening i huvudsak är lagd på sötvattensfiskets område, har den dock även genom sin fiskeriskola och den vid densamma skeende utbildningen av länsfiskeritjänstemän varit till stort gagn för hela landets fiske. Enär denna förening därigenom verkat inom hela landet, torde den vara att betrakta såsom en lands- och ej såsom en länsförening.

En hela landet omfattande sammanslutning med ett allmänt, ehuru dock i viss riktning specialiserat program är *Svenska sportfiskareförbundet*. Förbundet har så att säga uppstått som ett gemensamt organ för de redan förut på flera håll existerande länsportfiskeklubbarna. Utom väckandet av intresse för det rent sportmässiga fisket, alltså mera ett visst fackintresse, har förbundet även åtskilliga andra för fiskerinäringen i sin helhet nyttiga uppgifter på sitt program, vilket även framgår av dess verksamhet, bland annat i av förbundet avgivna yttranden i mera allmänna fiskerifrågor, i initiativtagande till stadgebestämmelser etc.

Slutligen finnas tvenne allmänna sammanslutningar med alldeles speciella kärntressen, nämligen *Svenska fiskhandelsförbundet* och *Föreningen Sveriges fiskerinstruktörer och tillsyningsmän*. Dessa båda föreningar arbeta alltså i första hand för gagnandet av sina medlemmars gemensamma intressen. Detta hindrar emellertid ej att de även ha en stor allmän betydelse genom avgivande av yttranden till myndigheter, tagande av initiativ till positiva åtgärder i fiskerifrågor av olika slag etc.

Överhuvud taget kan man om de nu behandlade allmänna, hela landet omspannande fiskerisammanslutningarna säga det, att de samtliga ha uppstått ur ett behov av och en önskan om att var och en på sitt sätt gagna det svenska fisket, enkannerligen vissa grenar av det samma, ävensom ur medvetandet av att för uppnående av detta mål en sammanslutning vore av större värde än från enskilda personer utgående åtgärder. Dessa sammanslutningar ha därför även kommit att spela en betydande roll såväl i den allmänna fiskeriförvaltningen som även i fråga om utövandet av fiskerinäringen. Tre av dessa sam-

manslutningar äro även utgivare av fiskeritidskrifter. Sälunda ha vi »Svensk Fiskeritidskrift», utgiven av Svenska fiskareförbundet, »Södra Sveriges fiskeriförenings skrifter», utgiven av föreningen med samma namn, samt »Fiskerierna, Svensk fiskeritidning och blad för med fisket förbundna näringsgrenar», utgiven av Svenska fiskhandlareförbundet.

I anslutning till de nu nämnda, över hela landet utbredda fiskerisammanslutningarna stå några länsfiskeriföreningar, vilkas program i hög grad överensstämmer med flera av de förstnämnda. Så är framför allt fallet med *Göteborgs och Bohus läns havsfiskeförening*. Denna, den största av vårt lands fiskerisammanslutningar, har ett program av synnerligen omfattande natur, och har föreningen även kunnat fullfölja detsamma på ett för länet särdeles gagnande sätt. Överhuvud taget motsvarar nämnda förening mera de förut omnämnda hushållningssällskapens fiskerikommittéer, enär samtliga de åtgärder, som i vanliga fall älgga dessa sistsnämnda, inom detta län ombesörjes just av havsfiskeföreningen. Ett flertal särskilt för länet speciella arbetsuppgifter åligger emellertid även denna förening, såsom exempelvis anordnande av kurser i navigation, sillrekognoseeringar, propagandaverksamhet för större omsättning av länets fiskeriprodukter etc. Föreningen utger årligen en tryckt redogörelse över sin verksamhet ävensom statistiska översikter av länets havsfiske.

Utom Göteborgs och Bohus läns havsfiskeförening böra nämnas ett par andra, för hela län gemensamma sammanslutningar, nämligen *Göteborgs läns fiskareförbund* samt *Västernorrlands läns förenade salterier och Västernorrlands läns fiskareförbund*. Dessa tre föreningar utgöra egentligen sammanslutningar av inom resp. län förut existerande smärre föreningar och ha tillkommit för att mera samlat kunna framföra fiskerifrågor och tillvarata fiskarens intressen samt utåt företräda desamma. En delvis liknande natur har även *Vänerns fiskareförbund*.

Samtliga nu behandlade fiskerisammanslutningar, såväl de för landet i sin helhet gemensamma som länsföreningarna, ha alltså ett program och en verksamhet som karakteriseras av mera allmänt lagda åtgärder och förslag till gagnandet av landets fiskerinäring eller för tillvaratagandet av alldeles speciella, men för fiskerinäringen i sin helhet värdefulla intressen.

Ett liknande syftemål träffas även hos ett flertal av de smärre lokala fiskerisammanslutningarna inom vårt land. Hos dessa tillkomma emellertid därjämte oftast vissa närmare bestämda uppgifter av olika art och med olika omfattning, vilket gör att dessa sammanslutningar merendels ej äro att betrakta som fiskerisammanslutningar med allmänt program i likhet med de förra större föreningarna utan som mera speciella föreningar, affärsföretag eller bolag. Några av

dessa smärre lokala sammanslutningar, särskilt de äldre, ha dock utslutande tillkommit ur det allmänna behovet att utåt representera de var för sig föga betydande fiskarna i och för tillvaratagande av deras intressen, ävensom att genom föredrag, kurser, bibliotek m. m. sprida kännedom bland fiskarebefolkningen om fiskareyrkets betydelse och fiskeprodukternas rätta utnyttjande. Detta är till exempel fallet med *Lister härads fiskeriförening*, *Lâmhamns fiskareförening*, *Norrvikens nordsjöfiskareförening*, *Sikviks fiskare och motorbåtsägareförening*. De tvenne första av dessa äro även tämligen gamla sammanslutningar, nämligen resp. sedan 1905 och 1888.

Samtliga lokala fiskerisammanslutningar utom de nu nämnda äro emellertid bildade för alldeles speciella syftemål, ehuru de ofta samtidigt även ha ett mera allmänt program. Flertalet av dessa sammanslutningar har även i berömvärd grad kunnat realisera sina syftemål. Bland dessa många lokala fiskerisammanslutningar möta vi tvenne grupper som i antal långt överflygla de övriga, nämligen för ekonomisk verksamhet bildade försäljnings- och inköpsföreningar samt för en rationell fiskerihushållning bildade fiskevårdsföreningar. De förra äro huvudsakligen hemmahörande på saltvattensområdet, varmed här menas det egentliga havsfisket, de senare åter i lika hög grad typiska för sötvattensområdet.

Dessa för fiskaresammanslutningar på salt- och sötvattensområdet olika programlinjer äro vid närmare påseende ganska självklara. Den fiskarebefolkning, som för sitt livsuppehälle är hänvisad till havet, är först och främst långt talrikare än sötvattensfiskarna. Sålunda funnos exempelvis år 1922 enligt den officiella fiskeristatistiken 13,494 yrkesfiskare på saltvattens- mot endast 1,464 på sötvattensområdet. Framför allt är emellertid fisket för de förstnämnda baserat på stora, ofta även för vissa fiskslag till vissa årstider bundna fångster. Avsättningen av desamma stöter ofta på svårigheter, varvid den av uppköparna lämnade ersättningen knappast eller i många fall åtminstone endast till en ringa grad kan uppväga de med fisket förknäade stora utgifterna. För sötvattensfiskaren ställer sig saken mer endels på helt annat sätt. Utom det att på sötvattensområdet det verkliga yrkesfisket som nyss nämnt spelar en obetydlig roll och således i stället husbehovsfisket är övervägande, gäller det här vanligen ett fiske efter under alla årstider lätt försälda fiskarter. Även om vid vissa tillfällen fångsterna bli så stora, att priserna därigenom nedtryckas, torde det dock endast sällan inträffa, att förtjänsten blir så ringa att den ej uppväger de på fisket nedlagda kostnaderna. Detta beror naturligen i första hand på att dels fångsterna sällan, om ens någonsin bli så stora, att deras avsättning vållar svårigheter, dels på att sötvattensfiskens oftast är relativt värdefullare än den vanligare saltvattensfiskens. Saltvattensfiskaren ställes alltså ofta, ja kanske of-

tast inför den frågan, huru han skall bli av med sin fångst till ett sådant pris att fisket lönar sig, stundom kanske till och med huru han överhuvud taget skall kunna avsätta densamma, medan sötvattensfiskaren endast undantagsvis, om ens någonsin möter ett dylikt problem. Önskan att genom en sammanslutning och en därigenom betingad säkrare och framför allt högre prisnivå tillvinna sig en ekonomisk fördel är därför utan tvivel långt större hos den förra fiskaren än hos den senare.

Hårtill kommer emellertid även en annan sak. Medan saltvattensfiskaren i de flesta fall endast har att efter eget gottfinnande taga huru mycket fisk han önskar ur det på fisk sällan sinande havet, därvid han även har sina bestämda, men även under hård konkurrens vanligen tillräckliga fiskeområden, är förhållandet helt annat på sötvattensområdet. Här händer det ofta att tillgången på fisk ej är så stor, att ett fiske lönar sig, eller att fiskevattnet är så litet till sin utsträckning, att det ej kan ge någon nämnvärd avkastning, eller att den fiskeberättigade måste tåla intrång från obehöriga o. s. v. För sötvattensfiskaren eller -fiskerättsägaren föreligger därför främst frågan huru han skall kunna hålla fiskstammen uppe, huru han bäst skall utnyttja fisket i ett flertal smärre vatten, huru han skall kunna hålla obehöriga från sitt fiskevatten etc., frågor som saltvattensfiskaren väl knappast någonsin, och då endast i ena eller andra fallet kommer i beröring med.

Vi se alltså att förhållandena ligga helt olika till på salt- och sötvattensfiskets område. Och detta är otvivelaktigt orsaken till den olika förekomsten av olika fiskerisammanslutningar inom de bägge områdena. För saltvattensfiskaren gäller det att med undvikande av de fördyrande mellanhänderna skaffa sig en så god inkomst som möjligt på avsättningen av den fisk, som han i de flesta fall kan erhålla i nästan obegränsad mängd, för sötvattensfiskaren åter att skaffa sig så mycken fisk som möjligt i sina vatten och att efter rationella grunder säkerställa fisket, så att han må kunna fånga tillräckligt av denna fisk för den mestadels lönande avsättningen. När frågan om sammanslutning uppstår få vi därför resp. försäljnings- och inköps- samt fiskevårdsföreningar.

Vad de förra angår så äro de nästan samtliga av ett mycket ungt datum, flertalet förskrivande sig från kristiden, närmare bestämt från år 1917. Undantag härifrån bilda endast trenne sammanslutningar som ej ha till syfte att bereda fiskarna fördelar utan fastmera fiskhandlarna, nämligen *Göteborgs sill- och fiskhandlareförening*, *Göteborgs sillengrossisters förening* samt *Halmstads fiskhandlareförening*. Dessa föreningar ha nämligen till uppgift att genom en enig samverkan åstadkomma ordnade och förmånliga handelsförhållanden för resp. Göteborgs och Halmstads fiskhandlare, varjämte den

sistnämnda på sitt program även har propagandaverksamhet för fiskens betydelse i folknäringen. De båda första föreningarna bildades redan före kristiden eller år 1912. Av de övriga föreningarna med handelsverksamhet är emellertid ingen yngre än år 1915, då *Skärså fiskareförening* bildades för gemensam strömmingsförsäljning. År 1916 bildades *Strömstads kooperativa fiskareförening* i och för ett gemensamt verkande för fiskelagens såväl import som export av fiskevaror. Under det därpå följande året 1917 bildades ej mindre än 8 dylika ännu existerande föreningar, huvudsakligen anlagda på gemensam försäljning, vartill komma ett flertal samma år bildade föreningar med liknande syftemål som dock efter några år upphört med sin verksamhet. Orsaken härtill får dels sökas i den efter krigsslutet inträdande allmänna depressionen, dels i den vanligen stora svårigheten att erhålla lämpliga föreståndare för den gemensamma försäljningen och dels slutligen i en hos fiskarna ofta förefintlig, högst oförklarlig motvilja mot sammanslutningar överhuvud taget. Icke desto mindre ha dock även under de senare åren flera föreningar av denna art tillkommit.

Det stora flertalet av dessa föreningar äro som nämnt anlagda på försäljning. Ofta sker denna försäljning i särskild, av föreningen underhållen lokal med särskild föreståndare, ofta genom ett av föreningen antaget ombud, i andra fall åter genom varje fiskare för sig, endast att all försäljning sker till en och samma, av föreningen antagen fiskhandlare. I detta senare fall är sålunda föreningens uppgift närmast av prisreglerande art, och detta äger även rum i sådana fall då föreningsmedlemmarna endast överenskomma om bestämda pris och om bestämda regler för försäljningen, men därefter sälja sina fångster till vem de önska. Vanligen äro medlemmarna i dessa föreningar skyldiga att ställa sig till efterrättelse av föreningen utfärdade bestämmelser rörande fiskens ändamålsenliga behandling och förvaring m. m.

Omsättningen hos dessa föreningar är understundom stor så att förtjänsten blir god, i andra fall åter skäligen ringa. Ofta bedrivs affären mera i stort så att fisk uppköpes även från annat håll i och för försäljning. Inom de flesta dylika föreningar avsättes en del av behållningen till en reservfond, vars storlek är högst olika i olika föreningar, vanligen 5—10,000, men stundom endast 500 kronor.

En stor del av de nu nämnda föreningarna har på sitt program även inköp av fiskeredskap, bränsleoljor m. fl. för fisket nödvändiga artiklar. Stundom är emellertid detta föreningens främsta uppgift, och träffa vi ett sådant förhållande även hos några försäljningsföreningar på sötvattensområdet som dock därjämte ha andra uppgifter, ehuru ej av ekonomisk art. Så är exempelvis fallet med *Uppsala läns målarefiskeriförening* och *Hammarö fiskeriförening*.

Några av de förutberörda föreningarna ha även vissa speciella programpunkter. Så exempelvis anordnande av torkplatser, befordrande av ordning vid fisklägena, fördelning av lån, bedrivande av fiske, utverkande av lämplig saluplats, bestämmelser rörande förvaring och transport av fiskeprodukter, kontrollstämpling av försälda varor etc. Detta sistnämnda är särskilt fallet med de vid norrlandskusten etc. kommande föreningarna för saltning och inläggning av strömming.

Med dessa föreningar äro vi inne på de sammanslutningar vilka, vanligen i samband med försäljning, även ha till uppgift att uppmuntra till och utöva kontroll över anläggningar för beredning och konservering av fisk såsom fallet är med *Östergötlands skärgårdsfiskareförening*, *Östra Ölands fiskeriförening*, *Södra Kalmar läns fiskeriförening*, *Karlshamnortens fiskeriförening*, *Enångers fiskeriförening*, *Västernorrlands läns förenade salterier*, m. fl.

Inalles finnas ett trettiotal föreningar med ekonomisk försäljnings- och inköpsverksamhet eller endast ettdera, därav huvudparten på saltvattens-, och endast 5 på sötvattensområdet. De förra förekomma såsom av översikten framgår huvudsakligen i de sydvästra och nedre norra länen, vilket naturligen står i sammanhang med fiskarens redan förut berörda större talrikhet i dessa delar av landet.

I motsats till dessa sammanslutningar påträffas de förut omnämnda fiskevårdsföreningarna överallt i landet. De äro även av mycket olika ålder, några bildade under de senaste åren, andra åter redan i början av 1900-talet. Sammanslutningar av detta slag finnas till ett antal av 34, därav 33 på sötvattens- och endast 1 på saltvattensområdet. Denna sista är *Karlskrona fiskeriförening*, vilken omfattar såväl skärgården som även inlandets sjöar och vattendrag, och vilken härigenom bildar ett undantag från alla andra lokala fiskerisammanslutningar som städse avse antingen endast saltvattens- eller endast sötvattensfisket. Nämnda föreningars verksamhetsområden omfatta i allmänhet för var och en en bestämd sjö, i andra fall åter endast en del av ett större vatten, och i andra fall slutligen flera smärre vatten. På här ifrågavarande föreningars program står främst verkandet för en god och rationell fiskevård, i första hand genom utökande av fiskbeståndet. Detta äger rum genom inplantningar, antingen av redan förhandenvarande eller av nya fiskarter, genom utläggandet av risvasar eller anordnandet av lekplatser på annat sätt, genom avsättande av fredningsområden, utövat av konstbefruktning etc. På dessa områden ha många av fiskevårdsföreningarna utfört en hel del arbete, vilket också enligt erhållna uppgifter i de flesta fall burit god frukt.

För åstadkommande av skydd för nyinplanterade fiskarter liksom för fiskets trygga utövande överhuvud taget ha flera föreningar ut-

färdat fiskeförbud och t. o. m. anordnat särskild tillsyn ävensom i allmänhet upptagit på sina program skyldighet för föreningsmedlemmarna att anmäla och på alla sätt beivra överträdelse av stadgebestämmelser, olaga fiske etc. I flera fall ha föreningarna även själva tagit initiativ till stadgeändringar och till utfärdande av nya bestämmelser, varjämte de i och för utronande av vissa fiskemetoders ändamålsenlighet anordnat fiskeförsök, ävensom föranstaltat om undersökningar över vattenföroreningar m. m. I några föreningars program ingå även andra bestämmelser, såsom exempelvis likställighet vid uppgörande av kontrakt, anskaffande av nya och tidsenliga redskap, förande av statistik, anordnande av föredrag m. m.

I viss mening närliggande dessa föreningar äro de s. k. gemensamhetsfiskena. Dessa ha samtliga tillkommit ur den synpunkten att genom sammanslutning vinna större avkastning eller inkomst av ett visst fiskevatten och motsvara därigenom till sitt väsen vanliga fiskevårdsföreningar, ehuru de äro lagligen fastställda. Antalet gemensamhetsfiskena i vårt land är dock särdeles ringa eller endast 15, därav 11 på salt- och 4 på sötvattensområdet. Det synes alltså vara betydligt mycket lättare att få till stånd frivilliga fiskevårdsföreningar i likhet med de här ovan behandlade föreningarna än dylika, stundom några av deltagarna lagligen påtvingade sammanslutningar.

De nämnda gemensamhetsfiskena äro flertalet inrättade endast på 10, några dock på 15 och 25 år, och vanligen utarrenderas fisket, antingen i sin helhet eller i smärre lotter. Endast i ett par fall brukas fisket av delägarna själva enligt fastställt plan, därvid närmare bestämmelser rörande fiskets utövande, fiskeförbättrande åtgärder etc. utfärdats, samt i ett fall såsom bolag.

Liknande bestämmelser återfinnas även på de föreningars program som ha till syftemål först och främst själva fiskandet, nämligen vårt lands sport- och amatörfiskeföreningar. Vad de förra angår finnas 4 sådana, nämligen *Östgöta sportfiskeklubb*, *Södra Sveriges sportfiskeklubb*, *Jämtlands läns sportfiskeklubb* och *Västerbotens läns sportfiskeklubb*. Samtliga dessa klubbar ha ett program, i stort sett tämligen överensstämmande med Svenska sportfiskareförbundets, under vilket Östgöta- och Jämtlands läns sportfiskeklubbar utgöra lokalföreningar, och vilkas samtliga medlemmar äro medlemmar i förbundet, ehuru mot reducerad medlemsavgift därstädes.

Utom främjandet av det rent sportmässiga fisket ha dessa klubbar bildats för tillgodoseende av sina medlemmars fiskeintressen genom arrendering av goda fiskevatten, anordnandet av kost och logi på dessa platser, anskaffandet av litteratur, anordnandet av föredrag etc. Därjämte ha klubbarna även på sitt program allmänna åtgärder mot olaga fiske, fiskinplanteringar, förandet av fiskejournaler, d. v. s. statistik m. m.

Ett betydligt mindre omfattande program ha däremot amatörfiskeföreningarna, av vilka endast finnas tre, alla inom Västmanlands län. Dessa föreningar arrendera vissa för sina medlemmar alltid lätt tillgängliga och närliggande vatten, där dessa under lediga stunder genom utövande av fiske kunna få tillfälle till en god och stärkande förströelse. Ifrågavarande föreningar ha dock samtidigt även en mera positiv uppgift, såtillvida som de genom fiskeförbättrande åtgärder söka utöka fiskbeståndet och genom tillsyn hålla obehöriga borta från sina vatten.

Medlemsantalet i dessa föreningar är såsom förut nämnt tämligen stort, medan åter antalet medlemmar i sportfiskeklubbarna är skäpligen ringa, detta dels beroende på höga inträdes- och årsavgifter, dels på bestämmelser om maximimedlemsantal. Amatörfiskeföreningarna åter med sina låga avgifter måste söka erhålla ett så stort antal medlemmar som möjligt.

En ekonomiskt sett mycket viktig verksamhet hava de fiskerisammanslutningar som bildats i syftemål att lämna hjälp och understöd av olika art åt sina medlemmar. Främst bland dessa står *Bohusläns fiskareförening för sjöförsäkring* med ej mindre än 520 försäkrings-tagare. Försäkringen gäller här däckade båtar med inventarier och redskap. Föreningen bildades redan år 1869, men ombildades år 1900. Liksom fallet även är med efterföljande sammanslutning av denna art utgöras premierna dels av inträdes- eller engångsavgift, dels av årlig avgift. Inom här ifrågavarande förening utgöres den förra av 2 kronor, den senare 2—4 kronor på varje tusental av försäkringsbeloppet. Härtill komma särskilda premier, hänförande sig till försäkringarnas olika art.

Inom Bohuslän finnas ytterligare sammanslutningar i försäkringssyfte, bland vilka märkas *Bohuslänska fiskares understödsförening för ersättande av förlorade snörpvadar*, *Donsö-Vrångö enskilda båtförsäkringsförening* samt *Öckerö enskilda assuranceförsäkringsbolag*. I den förra, som bildades år 1911, inbetalas i premier 1 % av varje säsongens bruttoinkomst per vadlag.

Försäkring å fartyg med redskap erhålles även i *Gotlands läns* och *Hallands läns fiskeriförsäkringsbolag*. Stadgarna för det förra äro för närvarande under omarbetning. I det senare betalas i premier i inträdesavgift $\frac{1}{2}$ %, i årsavgift 1 % samt dessutom $\frac{1}{2}$ % vid vinterfart, allt på försäkringsbeloppet. En liknande försäkring lämnas även av *Blekinge läns fiskeriförsäkringsbolag*, ehuru försäkringen å redskap endast gäller sill- och laxgarn. Också här betalas inträdesavgift (besiktningavgift), årsavgift samt särskild avgift för vinterfart. Uteslutande försäkring å fartyg och delar därav finna vi hos *Råå assuranceförsäkringsbolag*, där ungefär samma premier fordras som i föregående fall.

Närstående nu nämnda, för försäkring av fartyg och båtar bildade sammanslutningar äro några för sjuk- och begravningshjälp bildade föreningar eller kassor, nämligen *Råå fiskareförening* och *Hudiksvalls fiskareförening* med dess särskilda sjuk- och begravningskassa. Hudiksvalls fiskareförening är en direkt fortsättning av den redan på 1700-talet existerande *Hudiksvalls Fiskaresocieteten*. Här betalas dels inträdes-, dels bestämd årsavgift, och erhålles understöd för såväl förlorad redskap, som bidrag till resor, understöd vid sjuklighet, dödsfall etc. Den år 1914 ur nämnda förening utbrutna *Hudiksvalls fiskareförenings sjuk- och begravningskassa* har endast till syfte att bereda sjuk- och begravningshjälp, och erlägges här dels 1 krona i inträdes-, dels 0,50 kronor i månadsavgift.

Råå fiskareförening, som bildades redan år 1877, har egentligen till ändamål att bereda sina medlemmar vissa fördelar vid uppläggning av båtar m. m., men har denna förening även bildat en begravningskassa, varur till medlemmarna utbetalas 100 kronor i begravningshjälp.

Ehuru ej bildade i försäkrings- eller understödssyfte ha dock även några andra fiskerisammanslutningar på sina program upptagit en dylik verksamhet. Detta gäller exempelvis om *Listers härads fiskeriförening* ävensom om *Västerås fiskeriförening*. Den förra vill nämligen verka för införande av försäkring av båtar och redskap samt för liv- och olycksfallsförsäkring, och den senare utdelar ur sin kassa understödsbidrag till medlemmar som genom storm eller is förlorat sin redskap.

Slutligen återstå de fiskerisammanslutningar som uppstått för förverkligandet av alldeles speciella uppgifter. Dessa äro egentligen endast trenne, nämligen *Södra Bohusläns fiskares andelsförening för nätimpregnering*, *Öckerö sockens makrillgarnsfiskares förening för reglering av antalet redskaper* samt *Norråla fiskareförening*, som har till uppgift att åt medlemmarna anskaffa livsmedel. Denna sista är bildad redan år 1910 och är följaktligen ingen kristidsföreteelse, vilket man av dess program kunde frestas att antaga.

3. Sammanslutningarnas betydelse.

Av ovanstående framgår sålunda att inom vårt land finnas åtskilliga sammanslutningar på fiskeriområdet, såväl bland olika kategorier av fiskeutövare och fiskerättsägare, som även med högst olika syftemål. Det förefaller dock egendomligt att i ett land med en så lång kuststräcka och ett så stort antal sjöar och rinnande vattendrag som Sverige antalet dylika sammanslutningar ej är större. Särskilt skarpt framträder detta förhållande vid en jämförelse med utlandet,

där dock förutsättningarna för en dylik verksamhet med avseende på fiskevattenstillgången ofta äro betydligt mycket sämre än hos oss.

I flertalet europeiska länder, framför allt i våra grannländer Norge och Danmark, finnas nämligen merendels ett mycket stort antal dylika sammanslutningar på fiskets område. Sålunda äger Norge utom på sötvattensområdet flera sportfiskeföreningar, inemot 500 huvudsakligen på ideella grunder, men även på försäljnings- och inköpsverksamhet, ja till och med på export inriktade fiskeriföreningar på saltvattensområdet, vanligen sammanslutna i fiskerisällskap eller »fylkes fiskerilag». Och Danmark kan uppvisa ända till omkring 250 lokala fiskeriföreningar på saltvattensområdet, av vilka även en stor del med försäljningsverksamhet, samtliga anslutna till en central *Dansk Fiskeriförening* samt på sötvattensområdet omkring 25 smärre fiskevårds- och sportfiskeföreningar, ävensom en central *Dansk Ferskvandsfiskeriförening*. Som exempel på ifrågavarande verksamhets allmänna utbredning i Mellaneuropa kan nämnas att i Tyskland finnas ej mindre än inemot 600 fiskerisammanslutningar enbart på sötvattensområdet. Som ett gemensamt drag för utlandets fiskerisammanslutningar kan även framhållas, att de oftast bedriva en mera målmedveten, på direkta positiva åtgärder inriktad verksamhet.

Jämföres nu härmed vårt land, framträda förhållandena på fiskerisammanslutningsområdet ingalunda i någon ljus dager. Mot exempelvis Norges över 500, Danmarks omkring 250 och Tysklands endast på sötvattensområdet inemot 600 fiskerisammanslutningar kommer Sverige med blott omkring 100 dylika på både salt- och sötvattensområdet.

Vad är då orsaken härtill? Svaret härpå är naturligen svårt att bestämt avgiva. Dels torde den ligga i bristande intresse, först och främst från fiskarens och fiskerättsägarens egen sida, men därjämte kanske i vissa fall även från fiskeritjänstemännens. Det torde nämligen vara säkert att dessa senare genom anordnande av föredrag, diskussioner, möten m. m. i hög grad skulle kunna stimulera till bildandet av fiskerisammanslutningar. Så har även på senare tid skett, och ett flertal fiskeritjänstemän ha visat ett berömvärd nit i denna sak.

Men även andra och viktigare orsaker finnas. Så torde nog till en del svårigheten att få till stånd dylika sammanslutningar bero på särskilt den svenska saltvattenfiskarens hårdhet och styvskinhet, på hans obenägenhet att inordna sig under gemensamma skrankor och hans önskan att sköta sitt fiske själv, kort sagt att vara sig själv nog. På sötvattensområdet åter tillkommer ett annat moment, nämligen äganderättsförhållandena. Det är ju nämligen i vårt land mera ovanligt att finna ett fiskevatten som endast tillhör en ägare. Oftast finnas många sådana, och avundsjuka samt brist på intresse för saken

komma då hindrande emellan, när fråga uppstår om bildandet av sammanslutningar. Slutligen har man nog även att finna en av orsakerna i den ovan nämnda förekomsten av vissa fiskevårdande och fiskeintresserade organ inom hushållningssällskapen, vilka organ utgöra en motsvarighet till flera inom utlandet förefintliga fiskeriföreningar.

I stort sett torde man kunna säga, att i vårt land både rena yrkesfiskare och andra för fiskerinäringen intresserade personer endast i mycket ringa grad fått ögonen öppna för vikten och betydelsen av sammanslutningar på fiskeriområdet. Att nämligen dylika sammanslutningar i de allra flesta fall äro av en särdeles stor betydelse framgår av det föregående. Denna betydelse ligger för saltvattensfisket framför allt på det ekonomiska området, för sötvattensfisket åter på fiskevårdsområdet. Och den måhända största fördelen med dylika sammanslutningar är det ökade intresse för fiskerinäringen överhuvudtaget som därigenom åstadkommes. Det är ju nämligen givet, att en sammanslutning, av vad slag den än är, skall kunna uträtta betydligt mycket mera än den enskilda fiskaren eller fiskerättsägaren.

Vad först angår de huvudsakligen på saltvattensområdet förekommande försäljnings- och inköpsföreningarna komma, såvida de skötas ordentligt, fiskarna att därigenom tillförsäkras en betydligt större förtjänst än som annars skulle bliva fallet. Särskilt borde dylika föreningar beflita sig om fiskberedning och fiskkonservering och överhuvudtaget om framställandet av en så god vara som möjligt. Intresset härför bör ju även bli mycket större i den mån fiskaren själv drar vinsten därav. Även i fråga om undervisning och instruktioner i fiskkonservering har en förening större möjligheter att kunna åstadkomma något.

Den största förtjänsten med sammanslutningar av denna art är därför säkerligen det ekonomiska väståndets höjande. Härtill kommer ju även ökandet av intresset för fisket och fiskerinäringen, en sak som bland saltvattensfiskarna dock redan förut torde vara tämligen allmänt utbredd.

Att de fiskerisammanslutningar som bildats i försäkrings- och understödssyfte för fiskarebefolkningen äro av en mycket stor betydelse säger sig självt.

För sötvattensfiskaren, som i flertalet fall har fisket endast såsom en binäring, ligger sammanslutningarnas viktigaste uppgift just i väckandet av intresse för fisket och dess betydelse. I en sjö, där många fiskerättsägare finnas, vilket som ovan nämndes är vanligt i vårt land, är måhända intresset för fisket stort hos en eller hos några få. Då emellertid frukterna av för rikets höjande vidtagna åtgärder tillfalla även de andra fiskerättsägarna, och då dessa till och med kanske genom hänsynslös fångst kunna omintetgöra resultaten, vill

man naturligen ej göra något för fiskets förbättrande, och intresset slappnar så småningom även hos den från början intresserade.

Hur annorlunda blir förhållandet ej, om dessa fiskerättsägare sammansluta sig i en fiskevårdsförening? Var och en betalar då sin avgift och bidrager därigenom till fiskets förbättrande genom fiskodling, ordnande av tillsyn, anskaffande av lämplig redskap etc. När sedermera resultaten av vidtagna åtgärder visa sig, vill utan tvivel även den från början ointresserade vara med och dela fångsten, och på så sätt består föreningen inom en tid av uteslutande intresserade och för fisket aktiva medlemmar. Ovanstående äger naturligen sin motsvarighet även vid de platser utmed kusten, där flera fiskerättsägare ha gemensamt fiskevatten. Det viktigaste härvid är att verksamheten ledes på goda banor, ävensom att en intim kontakt, särskilt då det gäller fiskinplantering och andra fiskeförbättrande åtgärder, skapas och upprätthålles med statens och hushållningssällskapens fiskeritjänstemän.

Även en annan sak torde kunna åstadkommas genom dylika fiskerisammanslutningar i fiskevårdshöjande syfte. I många fall händer det nämligen att de vid ett gemensamt fiskevatten boende fiskerättsägarna ej ha tillfälle att bedriva något intensivare fiske, eller att vinsten för var och en av dem blir så ringa, att det ej lönar sig att fiska. Bilda de emellertid i ett sådant fall en förening, kunna de utarrendera fisket till en yrkesfiskare och på så sätt skörda en mycket större förtjänst av sitt fiskevatten än som i annat fall skulle äga rum. Härigenom komme även antalet yrkesfiskare i synnerhet på sötvattens- men även kanske på saltvattensområdet att ökas, vilket givetvis i sin ordning skulle betyda ett ökat intresse för fisket.

Även i fråga om insanlandet av statistiska uppgifter över fisket ha dessa fiskevårdsföreningar en stor uppgift att fylla.

För höjandet av särskilt landets sötvattensfiske spelar därför bildandet av fiskevårdsföreningar en synnerligen stor betydelse, som knappast kan nog högt uppskattas.

En likaledes viktig roll, särskilt socialt sett, tillkommer amatörfiskeföreningarna. Vid städer och andra större samhällen, där befolkningens möjligheter att komma ut i det fria ej äro stora, måste det såväl ur hälso- och rekreationssynpunkt som även av nyttighets- skäl (anskaffandet av livsmedel) vara av största betydelse att tillfälle till fiske erbjudes. I många fall kan måhända detta ske genom att fisket i städer eller samhällen eller industribolag eventuellt tillhöriga vatten frigives. Den rätta vägen i dessa fall är dock bildandet av amatörfiskeföreningar, som kunna arrendera fiskevatten, ombesörja för fiskbeståndets skyddande nödiga åtgärder, inplanteringar etc. Även torde härigenom förstärkt kunna väckas för att fiskevattnen hava ägare, ävensom respekt för denna äganderätt uppstå.

Vi finna alltså att alla slag av fiskerisammanslutningar ha en stor mission att fylla, liksom även att verksamhetsfältet på detta område i vårt land är av en mycket stor räckvidd. Det är sålunda att hoppas att dylika sammanslutningar må komma till stånd i långt högre grad än som för närvarande är fallet, och att nedanstående upprop må vinna gehör i landets alla delar.

Fiskare och fiskerättsägare! Bildn fiskerisammanslutningar!

Genom sammanslutning kunnen I vinna *många allmänna fördelar!* Edra meningar och Edra åsikter i fiskerifrågor bli härigenom av större betydelse. Edra uttalanden och önskingar få härigenom större möjlighet att nå fram till vederbörande och att där vinna gehör. Genom utbytande av tankar och åsikter kunnen I bättre tillgodose Edra fiskeriintressen och genom anordnande av föredrag, diskussioner och anskaffande av litteratur förskaffa Eder ökade insikter i Eder berörande ämnen.

Anordnen gemensam försäljning av Edra fångster! Härigenom undviken I vissa fördyrande mellanhänder. I fån mera betalt för Edra varor. Samtidigt bli dessa i minuthandeln billigare, vilket orsakar större omsättning och större möjlighet att bli av med fångsterna. Vinnläggen Eder därvid om att försäljningen skötes ekonomiskt och samvetsgrant, ävensom att alltid lämna endast fullt goda och friska varor. Tänken ej på att uppnå omedelbara fördelar utan sträven efter jämna medelpris.

Sammanslutn Eder för anläggning av anordningar för konservering och beredning av Edra varor! Detta kan genom en sammanslutning ske på ett mera ekonomiskt betryggande och penningbesparande sätt.

Gören gemensamma inköp av för fisket och fiskets utövande nödiga produkter och råämnena!

Bildn försäkringsföreningar eller försäkringskassor och bolag! Härigenom säkerställn I Eder vid uppkommande förluster av båtar, redskap etc., eller vid sjukdom och dödsfall.

I huru många insjöar och även ofta vid kusten är ej fisket splittrat på ett flertal innehavare? Fiskerättsägare, *sluten Eder då samman i fiskevårdsföreningar!* Bedriven fisket efter sunda och rationella principer! Vidtagen gemensamma åtgärder för fiskets förbättrande genom fiskodling, fisikinplanteringar, lämpliga stadbestämmelser, tillsyn etc., och I skolen säkerligen finna att fiskeavkastningen och inkomsterna höjas. Eller *sluten Eder samman och bortarrenderen gemensamt fisket!* I fån därigenom större utbyte av Edra andelar i fiskevattnet. På samma sätt om I bilden lagligen fastställda gemensamhetsfisken. Försummen i alla dessa fall ej att rådföra Eder med statens och hushållningssällskapens fiskeritjänstemän!

Och I amatörfiskare i städer och andra samhällen! Betänken och respekteren att fiskevattnen ej äro var mans egendom! *Sluten Eder i stället därför samman och arrenderen lämpliga fiskevattnen*, vilkas fiskavkastning I sedermera genom fiskeförbättrande åtgärder kunnen höja.

Och först och sist, erinren Eder alla att Sverige är ett land som med sina långa kuster, sina talrika insjöar och rinnande vattendrag i framtiden bör kunna uppvisa ett fiske och en fiskavkastning av långt större värde än som nu är fallet. Härfor erfordras emellertid bland annat intresse och positiva åtgärder just från Eder sida. Bådadera uppnås bäst genom sammanslutning.

Bilden alltså fiskerisammanslutningar och bidragen därigenom till att göra vårt lands fiske till den inkomstbringande källa det enligt naturens ordning bör vara!

Till ledning vid bildandet av de viktigaste av dylika sammanslutningar, nämligen I: försäljnings-, och II: fiskevårdsföreningar, meddelas här tvenne förslag till normalstadgar för dylika.

I. Stadgar för ..... fiskeriförening u. p. a.

Se härom: Betänkande rörande fiskerinäringens främjande. Stockholm 1922. — Sid. 90—95.

II. *Stadgar för ..... fiskeri-(fiskevårds-) förening.*

§ 1.

Föreningen omfattar — — —

§ 2.

Föreningens ändamål är att genom sammanslutning av fiskerättsägare, fiskerättsarrendatorer, fiskare vid ..... åstadkomma en rationell fiskevård samt skydd mot olovligt fiske. För ernående av detta mål vill föreningen i främsta rummet arbeta för:

- a) Fiskodling samt skydd för lekfisk och ungfisk, eventuellt genom avsättande av fredningsområden;
- b) Inplantering, där så befinnes lämpligt, av för sjön nya eller redan förut där förekommande fiskarter för att därigenom höja fiskavkastningen;
- c) Användandet av laglig och för det ifrågavarande vattnet lämpligaste redskap;
- d) Införandet av lämpliga stadbestämmelser;
- e) Åtgärder mot olagligt fiske;
- f) Att på allt sätt höja medlemmarnas intresse för och insikter i fisket och dess utövande ävensom vid alla tillfällen bevaka och tillvarataga medlemmarnas intressen.

§ 3.

Medlem i föreningen är varje i .....sjön fiskeberättigad person som till föreningen betalar en inträdesavgift av ..... kronor (krona) och en årlig avgift av ..... kronor (krona, öre). (I skiftat vatten kan avgiften bestämmas efter storleken av vars och ens fiskevatten. Dessa indelas därvid lämpligen i några få grupper med exempelvis olika avgift för varje, vilken bestämmas av en av föreningen för ändamålet vald kommitté.) Medlemskap kan även efter styrelsens hörande erhållas av i sjön ej fiskeberättigad, men dock för dess fiske intresserad person.

§ 4.

Föreningens angelägenheter handhas av en av föreningen vald styrelse med säte i .....

a) Styrelsen består av fem ordinarie ledamöter och två suppleanter.

b) Styrelsen ledamöter väljas för en tid av 2 år och avgå växelvis 2 och 3 vartannat år.

c) Styrelsen utser inom sig ordförande, vice ordförande och kassaförvaltare.

d) Styrelsen sammanträder alltid före ordinarie förenings-sammanträde och i övrigt när omständigheterna så påkalla. Styrelsen är beslutsmässig när 3 ledamöter äro närvarande.

e) Styrelsen åligger: att på alla sätt verka för föreningens ändamål; att vid de allmänna sammanträdena till föreningens prövande och antagande framlägga förslag till fiskets befrämjande nödiga åtgärder; att föra förteckning över föreningens ledamöter; att ansvara för föreningens tillhörigheter; att till de allmänna sammanträdena utfärda kallelse; att föra protokoll såväl vid föreningens allmänna som vid styrelsens sammanträden, samt att för varje räkenskapsår uppgöra och till föreningen avlämna förvaltningsredogörelse.

§ 5.

Föreningen sammanträder årligen i ..... å tid och lokal som av styrelsen bestämmas. Extra sammanträde skall efter beslut av föreningen eller styrelsen hållas när omständigheterna så påkalla. Kallelse till sammanträde kungöres genom brevkort minst fjorton dagar förut, och skola vid kallelsen omförmälas alla de ärenden som vid sammanträdet skola förekomma.

a) Vid föreningens ordinarie sammanträde förekomma: val av styrelseledamöter, revisorer och justeringsmän; styrelsens årsberättelse; revisorernas berättelse; av styrelsen gjorda framställningar eller i övrigt för behandling framlagda frågor; frågor som av föreningsmedlemmarna till sammanträdet väckts.

b) Vill medlem i föreningen bringa någon fråga under överläggning vid förenings-sammanträdet skall han därom inlämna skriftlig anmälan till styrelsen minst 2 veckor före ordinarie, och minst 4 veckor före extra sammanträde.

c) Vid alla sammanträden hava närvarande medlemmar lika rösträtt. Alla val ske med slutna sedlar där föreningen ej annorlunda beslutar. Omröstning över andra ärenden verkställs öppet, därest ej sluten omröstning av någon medlem begäres. Alla beslut avgöras genom enkel majoritet, därvid vid lika röstetal ordföranden har utslagsröst. Frånvarande medlem kan rösta genom fullmakt.

d) Är fiskevattnet indelat i grupper, såsom i § 3 omnämnas, äger medlem rösträtt med olika antal röster efter den grupp varunder hans fiskeområde faller.

§ 6.

Föreningens räkenskaper och förvaltning ävensom verksamheten i övrigt granskas årligen genom av föreningen vid ordinarie sammanträde utsedda revisorer. Över verkställd granskning av föreningens räkenskaper skola revisorerna uppsätta och till föreningens ordförande senast den ..... överlämna berättelse, däri meddelas huruvida ansvarsfrihet tillstyrkes eller avstyrkes.

Räkenskapsavslutningen skall ske för kalenderår, och skall kassaförvaltaren senast den ..... hava för revisorerna framlagt fullständigt bokslut över föreningens ställning vid räkenskapsårets slut.

§ 7.

Beslut om ändring av föreningens stadgar skall för att bliva giltigt vara fattat på tvenne på varandra följande sammanträden, därav minst ett ordinarie.

Beslut om föreningens upplösning skall för att vara gällande vara fattat på tvenne på varandra följande ordinarie sammanträden.

SVENSK FISKERI-TIDSKRIFT

1925

SVENSK
FISKERI-TIDSKRIFT

UTGIVEN AV

TH. THORSTEN EKMAN
FILOSOFIE. DOKTOR, FISKERITENDENT

TRETTIOFJÄRDE ÅRGÅNGEN

1925

UPPSALA OCH STOCKHOLM
ALMQVIST & WIKSELLS BOKTRYCKERI A.-B.
(I DISTRIBUTION)

INNEHÅLL

Svenska Fiskareförbundet.		Sid.
Förbundets årsmöte den 17 mars 1925		33
Årsberättelse för år 1924		4
Revisionsberättelse för år 1924		6
Styrelsens sammanträde den 2 februari 1925		1
" " " 17 mars "		37
" " " 26 november 1925		175
Undersökningar rörande strömmingens raser och levnadssätt; föredrag vid årsmötet av fiskeristipendiaten dr. <i>Chr. Hesse</i>		38
Kapten C. A. Larsens valfångstexpedition till Rosshavet 1923—24; föredrag vid årsmötet av fiskeristipendiaten <i>Sten Vallin</i>		50
Matrikeln		161
Underdånig skrivelse angående nedsättning av returfrakt å järnväg för kärl använda för transport av fisk eller fiskrom för utplanteringsändamål		178
Underdånig skrivelse angående restitutionsrätt av skatt för bensen använd för motorbåtar vid utövande av yrkesmässigt drivet fiske		180
Fiskarter.¹		
En för Sverige ny rocka (n) ²		30
Harr söder om Dalälven (n)		32
En jätteal (n)		94
Redskap och fiskesätt.		
Om rening av metmask och anordnande av maskodling (n)		60
Fiskfångster och fiske.		
Handbok i sportfiske av <i>Rud. Hammarström</i>		81
Havs fisket i Göteborgs och Bohus län 1923 (n)		94
Något om gäddfiske (n)		120
Konserveringsmedel för redskap och material.		
Avlägsnande av rost (n)		155
Paraffinering av skodon		184
Biologi.		
Laxmärkningars betydelse för kännedomen om laxens biologi, av dr. <i>Gunnar Alm</i>		7
Skillnaden i storlek mellan hannar och honor av gädda, av dr. <i>Thorsten Ekman</i>		19

¹ Se även under »biologi» m. m.

² (n) efter titeln betyder, att det avsedda är infört under »Smärre meddelanden».

UPPSALA 1925

ALMQVIST & WIKSELLS BOKTRYCKERI A. B.

	Sid.
Två märkta laxar (n)	30
Harr söder om Dalälven (n)	32
Antalet romkorn hos laxfiskar (n)	62
Lax, som leker tre år å rad, av <i>Rud. Hammarström</i>	71
Plötsliga färgförändringar hos fiskar, av dr. <i>O. Nybelin</i>	74
Några iakttagelser rörande nejonögonlek, av <i>C. G. Ljungdahl</i>	117
Åldersbestämning av fisk (n)	122
Blankål i havet (n)	124
Det röda sidbandet på regnbågsforellen (n)	157
Aterfångad märkt gädda (n)	158

Fisksjukdomar, parasiter, skadedjur, föroreningar m. m.

Dödade skälar (n)	60
Skälpremieringen (n)	93
Utkastande av mudder och dylikt affall till skada för fisket	102
Förgiftningar av fiskevatten genom industriella anläggningar	112
Skälpremierna (n)	126
Föreningarna i Tidån	153

Fiskodling.

Lyekade utplanteringar av genom udnernärning småvuxen sik, av <i>Fabian Olofsson</i>	25
Hushållningssällskapens fiskodlingsanstalter 1922—23	58
Statens fiskodlingsanstalter 1923 (n)	59
Alyngel från statens alyngeluppsamlingsstation (n)	92
Leverans av sättfisk i Holland (n)	93
Ett berömvärd exempel på privat romkläckning, av dr. <i>G. Alm</i>	108
Alyngeluppsamlingen vid Skogaby (n)	123

Fiskhandel och transportförhållanden m. m.

Frysning av fisk medelst frusen kolsyra	15
Kontroll över beredning av spillånga och kabeljo (n)	122
Vitmossa som konserveringsmedel (n)	125
»Flygfisk» (n)	154
Stegring i Göteborgs fiskhamns omsättning (n)	156
Den angivna vikten vid försäljning av fisk (i England) (n)	159

Befordrande av fiskerinäringen, lagstiftning, rättsfrågor m. m.

Statens olycksfallsförsäkring för fiskare (n)	30
Frågan om vär sjögräns, av <i>L. Staël von Holstein</i>	65
Prejudikat rörande fiskerätten i smärre insjöar	79
Ådömda böter för olovligt fiske	96
Lagförslaget om ändringar av lagen om rätt till fiske, av <i>Thorsten Ekman</i>	97
Kompetensfordringar för länens fiskeritjänstemän	116
Reparationer av dammbyggnader varigenom alyngeluppgång förhindras	139
Åtgärder för fiskerinäringens befrämjande under år 1924	143
Trådlös telefon på »Skagerak» (n)	158

Fiskeriföreningar.

Vänerns fiskareförbund (n)	153
Fiskerisammanslutningar i Sverige, av dr. <i>Gunnar Alm</i>	187

Fiskeristatistik m. m.

	Sid.
Danmarks fiske år 1923 (n)	32
Sveriges fiske 1923	115

Författningar rörande fiske.

Kung. ang. upphävande för viss tid av förbudet d. 9.12. 1910 mot export av färsk sill i kärl av viss beskaffenhet	64
Kung. ang. belöningar för dödande av skälhundar, d. 15.5. 1925	127
Kung. ang. upphävande av kung. d. 6.9. 1907 ang. förbud tillsvärdare mot införsel till riket från Finland av okokta kräftor, samt d. 26.8. 1908 ang. ursprungsbevis vid utförsel av okokta kräftor, den 20.7. 1925	128
Kung. ang. upphävande av kung. d. 9.12. 1910 ang. förbud mot utförsel av färsk sill i kärl av viss beskaffenhet, den 20.7. 1925	128

Från Kungl. Lantbruksstyrelsens Fiskeribrå.

Av Kungl. Maj:t beviljade anslag m. m.	63
» Kungl. Lantbruksstyrelsen tillstyrkt motion om utredning rör. åtgärder för laxfisket	64
» Kungl. Lantbruksstyrelsen icke förordad införande i nädiga fiskeristadgan av dimensionsbestämmelser för metallträdsburar	64
Ny föreståndare vid Kälarne	64

Personalnotiser.

Ny föreståndare vid Kälarne (<i>Hilding Andersson</i>)	64
† O. H. Ahlin (n)	91
† Ose. Nordqvist	129
Byråchef för fiskeriärenden (<i>K. A. Andersson</i>)	152

Utställningar och kongresser m. m.

Fiskerimässan i Kristianstad (n)	92 och 119
--	------------

Smärre meddelanden (ej ovan införda).

Bensin är eldfarlig	29
Fiskpropaganda pr rundradio	29
Rödspättefisket i Limfjorden	58
Gäddan och sparvarna	62
Levande fisk i hett vatten	63
Professor L. Brühls föreläsningar i Berlin	120
Bohusläns fiskeflotta	126
Tyska trälare på svenskt vatten	152
Tyskarna bygga stora fiskfrysrier	153
Fiskeribevakning med flygmaskiner	159
Dansk fiskeribevakning med flygbåt	160
Märkning av valfiskar	183
Flygmaskin på fiskeriinspektion	184
Medlemsantalet	186

Litteratur.

<i>R. Späreck</i> . Undersökelse över Ostrensens (<i>Ostrea edulis</i>) biologi i Limfjorden, særlig med Henblik paa Temperaturen Indflydelse paa Konsskiftet	17
---	----

	Sid.
<i>Rud. Hammarström.</i> Handbok i sportfiske	81
<i>Folke Bromée.</i> Våra vanligaste sötvattensfiskars livsbetingelser och vård. (Förf:s svar å redaktionens kritik, samt redaktionens svar däpå)	82
<i>O. Olstad.</i> Örretvand i Gudbranddalen	147
<i>Die Binnengewässer</i>	148
<i>Die Tierwelt der Nord- und Ostsee</i>	149
<i>H. Gams.</i> Wasserpflanzen als Indikatoren	150
»Die Fischwirtschaft»	151

Pratts Bensin, Pratts Fotogen, Brännolja

Begär alltid vid behov härav våra kvaliteter, som hittills stå öfverträffade. — Förteckning över återförsäljare av Pratts Bensin sändes portofritt på begäran.

Huvudkontor i:
Göteborg, Ordertel. 1100 och 1940

Avdelningskontor i:
Uddevalla, Tel. 262 o. 456; Jönköping, Tel. 613 o. 873; Karlstad, Tel. 939 o. 1026

Nederlag i: Göteborgs och Bohusläns skärgård: Björkö, Grundsund, Hunnebostrand, Klädesholmen, Marstrand, Skärhamn, Smögen, Strömstad, Åstol, Onnered.
Vestkustens Petroleums Aktiebolag, Göteborg.

Ett mindre antal exemplar

av följande särtryck ur Svensk Fiskeritidskrift finnes till salu hos tidskriftens redaktion, adress Södertälje:

Om gäddfiske för amatörer av John Lundgren; föredrag vid Svenska Fiskareförbundets årsmöte den 22 mars 1901. Pris 45 öre.

Kortfattade förhållningsregler för undvikande av onödigt djurplågeri vid fångst, transport, tillagning och förvaring av fisk och matnyttiga kräftdjur av E. L. Pris 20 öre. Tryckt år 1904.

Lag om gemensamhetsfiske av den 30 juni 1913 samt i samband med denna samtidigt utfärdade förordningar. Pris 35 öre. Tryckt år 1913.

Om ålfiskets ordnande i sjöar och floder av Oscar Nordqvist. Pris 35 öre. Tryckt år 1915.

Svensk Fiskeritidskrifts 25-årsregister (årg. 1—25, 1892—1916). Pris 90 öre. Tryckt år 1917.

Efter insändande av respektive belopp tillställas häftena rekvirenten i betalt korsband. Önskas likviden uttagen genom postförskott, debiteras postförskottsavgiften extra.

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET

GÖTEBORG

STOCKHOLM

MALMÖ

Avdelningskontor över hela landet

Egna fonder . . . . . Kr. 182,000,000

Telegrafadress: KREDITBOLAGET

ÄLDRE ÅRGÅNGAR

Årgångarna 1903—1917 finnas till salu hos Almqvist & Wiksells Boktryckeri-A.-B., Uppsala, till pris av kr. 1:50 pr årgång, 1918—25 å kr. 2:20; *serier* billigare efter förfrågan hos redaktionen, Södertelge.

För icke medlemmar av Svenska Fiskareförbundet är priset för årgångarna 1909—1925 kr. 2:50.

Lösa häften erhållas till pris av 60 öre pr st., häften med färgplansch kosta 75 öre pr st., häft. 2 1917 kostar 1 kr.

Dessutom portokostnader.

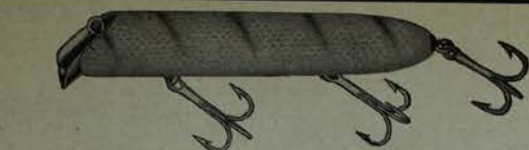
Några få serier årgångar

av Svensk Fiskeritidskrift I—XI (1892—1902) finnas å kr. 14 hos redaktionen, adress: Södertelge

Lösa årgångar av desamma (utom år 1898) finnas å 1:25 (årg. 1892 å 1:50, årg. 1900—1902 å 1 kr.) De flesta häften (utom 1892 häft. 2, 1898 häft. 2, 1899 häft. 1 och 1900 häft. 3) finnas lösa å 50 öre.

Portokostnader tillkomma.

Reservation för slutförsäljning.

FISKREDSKAP

Skötar - Nät - Tälmar

Gummistövlar

till lägsta priser

Leidesdorffs Fiskredskapsfabrik

Storkyrkobrinken 6 • Stockholm

Aldsta fiskredskapsfabrik i Sverige

Priskurant sändes gratis

Lundgrens Fiskredskapsfabrik

Etabl. 1892 - Kungl. Hovleverantör

STOCKHOLM

12 Storkyrkobrinken 12

Telefoner: 21 22, Norr 10 22

Nätlingor av lin och bomull, olika djuplekar.

Nättråd till boning och lagningar.

Tälmar handslagna, finare o. grövre.

Gummistövlar av Hoods berömda fabrikat.

Oljekläder och sydvästar.

Drag, ståndkrok, saxar, hävar m. m.

Priskurant gratis

Svensk Fiskeritidskrift

utkommer med sin trettiondefemte årgång 1926 till samma omfång som förut, fördelat på sex häften och till prenumerationspris av **fyra kronor 50 öre**, för utlandet **fem kronor 50 öre**. Medlemmar av Sv. Fiskareförbundet erhålla tidskriften gratis som hittills. Årsavgiften i Förbundet är år 1925 **kr. 4:—**.

Redaktionens adress är **Södertelge**.

I frågor rörande tidskriftens distribution torde man hänvända sig till **Almqvist & Wiksells Boktryckeri-A.-B., Uppsala**.

Sjätte häftets innehåll:

Svenska Fiskareförbundet:

Styrelsens protokoll den ²⁰ / ₁₁ 25	175
<i>Bil. A.</i> Underdånig skrivelse angående nedsättning av returfrakt å järnväg för kärl använda för transport av fisk eller fiskrom för utplantningsändamål	178
<i>Bil. B.</i> Underdånig skrivelse angående restitutionsrätt av skatt för bensin använd för motorbåtar vid utövande av yrkesmässigt drivet fiske	180

Uppsatser:

Spetsstjärtade Långebarnet (med färgplansch)	173
Fiskerisammanslutningari Sverige, av dr. <i>Gunnar Alm</i>	187

Smärre meddelanden:

Märkning av valfiskar	183
Flygmaskin på fiskeriinspektion	184
Paraffinering av skodon	184
Medlemsantalet	186